

ספר

מלחמה בעמלק

כשרות הניקור

המתייונים של התאחדות הרבנים
אחר שלא הצליחו עם הטעראר
שלהם נגד החשמונאים, התחילו
לזייף מכתבים של גדולי הרבנים
שכאלו הם כתבו והכשירו את
החלב

י"ל על ידי

מאטעל בענדער

ברוקלין נוא יארק

שנת תשנ"ה לפ"ק

קהל עדת קאשי

בנשיאת כ"ק אדסי"ר הנה"צ מיהר"ר הפאל בלום שליט"א אב"ד יר"ם דכ"ק קאשי יע"א

K'HAL ADAS KASHAU

HAINES ROAD BEDFORD HILLS, NEW YORK 10507 (914) 241-2700

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת חשמ"ג לפ"ק

שלו' וברכה לכ"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני בליעל והפיצו מכתב מזויף זשוייפו באופן שיחראה כאילו נכתב על ידי רבינו שליט"א שבו חוזר ממה שכתב במכתבו הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות דהאי שחא חשמ"ג לפ"ק) בענין חלב, ועוד חוספות דברי שקרים וכזבים רח"ל. וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו כי מעולם לא יצא מחת יד רבינו שליט"א, ומזויף כולו מרישא לסיפא. (ומצרפים אנו פה הקאפיס של נוסח כתב יד האמיתי וגם המכתב המזויף). ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה שאין לנו או לאחד ממסדורתינו שום חלק ואחריות בשום פאסקעווילע"ן הנדפסים בדברי לעג ובזיון וליצנות באיזה מנים שיהי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום קשר-בענין זה ולא בשום ענין - עם פורקי עול ושונאי הדת, והציונים, וחומכיהם, בכל שום וחניכא דאית להון, ובפרט הראדי"א והצייטונגע"ן שכל הנ"ל המה מאוסים ומשוקצים בעיני כל יראי ה' וכש"כ בעיני רבינו שליט"א הלוחם כל ימיו נגד כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו בשום אופן להודיע בעצמינו אח כל הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ (הגם ששלחנו לכמה מוסדות להודיע להם, מ"מ) נבקש מכל מקבל המכתב הזה לפרסמו גם לאחרים כפי אשר ביכלתו.

בכבוד וברכה

הנהלת הקהלה

דאס איז א קאפי פון דער פאלטשע מזויף, די בע בריעף וואס זיי האבען ארויס געשיקט בשם קאשוי רב שליט"א

בז

שלי, וברכה לכוון הרבנים הגאונים וליראי ה' ולחושבי שמו הי"ד.

אחרש"ס, הכרח יאלצני לכא כחתיכים למען השלי, ולמען האמת. פתח אספדה לפני
 החררים ולכר ה' חונן הענין מהל ועד כלה כעצור נסרץ. כל ימי הקיץ העבר כאו
 אלי כניי וחנני שיחי, שם יר"ש ומופלגי כחורה וערערו על סכס הנזיקור. אסנס
 מעולם פנעמי שלא להתערב כעצמי כשרות, עד שהכניאו לפני חתיכת כשר וחגיגור לי
 שאינו פנוק כדארי, ומוכן שלא יכלולי להתאפק ויצאתי כגרי ושלחתי חינך כעשי"ת
 העבר סכת לחלמידי שיחי שלא לאכול צדד כהמ וכתם לכי וכנקיון כפי עשיית
 זאת, ואחר משה וסתן סנה"צ שליט"א שקמו עלי בסענות שעשיתי שלא כרת וברין שלא
 כדרכי הרבר עפ"י חרורה"ק, עבר עלי יוהכ"פ וחג הסוכות כעבר ועצ"פ כי לא-ירעתי-
 שעשיתי כהוגן, וכעת נודע לי שמאות נפשות חסידות מישאל החחילו עי"ז לקנות כשר
 מ "אוי יו" (O-U) ועוד כמה מכשולות נוראות וראיתי מי הם שנסמרים מציד - הקהל
 ופנתיבם שאסרתי לפני שנה כעצור קרוב למאה רבנים מוכהלים הרבנים וארסור"ם שנסו
 סכר פרוכי אוחיו ודכותיו וחיראים פרכר ה' אין להם שום שייכות עמיתם פכתי
 העתים שם מלאים מינות וכפירה, והרארי הספא והמסמא ומקובל מפי ספרים וסגלים
 ובס קלמתי סופ"ר הנה"צ אברק"ל קאשוי זי"ע שמהרר שצמח מכשולות א"א שלי, ר"ש
 סוכ, וגם קבלתי ספ"ר הנ"ל שאם רוצים לידע על הרבר שהוא אמת צ"ל צדד צדד
 לראות מי הם שאומרים שהוא אמת ומי אומר שהוא שקר, ואחר צ"ל צדד צדד צדד
 שזה רצון הש"ת, וחקירתי ודרשתי הדיק היטב מי הם שעמ"ק וקמו להחזיק בשלי חלקות
 כניי וחנני שיחי, אשר אינם יורעים הענין היטב ולא עלתם להם שכל ואין החח
 לשונם שחובס צדד איכא וסנאה וקנאה כשק"ל וכו' וכו' ע"כ הנני אומר אברה זה
 ככור חורה"ק להציל נפשות ישראל שהחילו לאכזר נוי"ם וחוס סוכל עלי כס"ל לעמוד
 הרח על חילה, ע"כ הנני להוריד שליט"א מה שנתברר לי כעצור אחר דרישת
 וחקירתי האמת והצדק.
 א) העסקנים שהלכו לקנות כשר מהחניות היי עמם פנוק שוכר כהקלה האסורה הנ"ל
 ואחר הי' לו לומר על כל חתיכת כשר אחר הנזיקור כחוג שנסאר עליו חלב רק לקנסר
 לנקוס ולנשור ולהרבות מחלוקת סכמ חניות קנו כשר קורס הנזיקור לספות העינים ואחר
 שהיו להם חתיכות כשר מוקס סענר חס עשרה חניות לרעמם מלא מכשולות הרעשו כזה
 שצריכים לאסור הכשר וכו' וכו' שמה"ל"ב וגם כניי שיחי לצנח אינם קיימים
 מחלוקת נזיקור וכל יכלו לפתוח.

כ) כעת נודע לי שאין כאן שום ערעור, וכשכול והכל הכל ואין, לכן כל החניות פרוצים
 כשירות כי א"א להסיר חזקתו הראשונה (כס"ש כשו"ע וכפוסקים) על רברי דה אין קז
 וכבר מי שיש להם הכשר מוכנים מוכהלים שסוסר להיפא מוכותני הקורסים ונאמן
 לנו להורות כאיסורי כות על הוראותיו אנו סוסס"ס וסודר לאילו להתחילה כלי שום
 פסקוק.
 ג) נתברר לפני הד"צ מהחאה"ר ספר צדק חסיד סה הוא כפי שנהגו רבותינו
 חקורמים עסדיריך אונגארין וקלגאוה"ה ססאר מרינות וגם העיירות שניהל כרכנות
 סופ"ר הנה"צ ר' שאול כראר פ"ט וצ"ל וכו' לנסות מרת חוה"ק ימין או שפאל (ועיין
 כשר"ה חת"ס וד"ה כהנה סקנאס). אסאר להוציא לעז על הראשונים כמלאכים לכן אסור
 לשנות מסר צ"ל צדד צדד צדד לנו מאורי הדורות אשר מפייהם אנו חיים ונימיהם אנו
 שוחים. פ"ט
 ד) וגם הי' פנים שכתחלת ההחיסרות השחיפה כאן ככרוקלין יצ"ו שהיתה עליו
 והנה"צ סקאפוס זלה"ה יעור כמה רבנים זקנים וסירו הסרר כאן וכראסס מרן הנה"ק
 רש"י ססאסמאר זי"ע שהעמיד הרח על חילה ככל ענינים וסם היי, כקיימים מאור וקליו
 סנאר"ל קרפאי וחלילה לנו לומר שסעות הי' כירס אס כן ח"ו חפוג חורה מישראל
 ואם הייתי נודע מזה הי' כא לכלל סעות.
 ה) אכנס ספע"כ שליט"א להודיע כשער כת רבים שלא לקנות כשר הי' מהפידעס (O-U)
 או יו ר' ק סהאליזים צ"ל ככרוקלין כי עשרות ברולי רבנים שליט"א קרו כשכועות
 האחרונות אצלם ונסמו וגסרן, אין סם שום חסס וסתנהג הכל כרת וברין וכל אחר
 יכולים לכער ככל זמן שידע וסם סם כסביחיס חסידים נאמנים יראי ה' חחת השבת
 רב סוכה ברול כח"ר, נוסף לזה הקול נורא סהכית וין צדד מירושלים עיה"ק גאונים
 וצריקים סנהיגי רורינו שהסכימו כולם על סאכת חניקור ככניות ערות שכל הערורים
 הסה עק סוחלס ואסור לנו לשנות.
 ו) ואצור להרבנים הב"צ והנשיאים שליט"א מהחאה"ר וסעח"ר מירושל"ו בס כל סח
 שעשו ויעשו כולם שום לסוכה וראוי לכרכת ולהצלה רכת.
 ואנכי אח נפסי הצלתי ואוכה להיות זוכה ופזנה אח הרבים וזכות הרבים יהיי חלוי
 כי לכפרת העון הקורס ועושה קלוי, כסרסמיו וכו'.
 ובינכה לאורו של ססיה ככרית ככריר רירן אכיה"ר.

ה'תש"ח

[illegible]

ברוך

ברוך

אם משה יודע היתה האמונה...

מאמר אחד על אמת מה נראה בלשון חז"ל

במה נראה בלשון חז"ל מה נראה בלשון חז"ל

והנה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

מה נראה מה נראה מה נראה...

כס"ד
(הפסק דברי הגאון שלי"ס, א, סלה בסלה)

כזה"ה

אל ספ"כ יוד"נ הר"צ הספורס ... שלי"ס

בחסונה מאדנה על שאלתו מה דרשתי כשנת חסונההפסק"ס

בענין ביקור בברוקלין כי זה אומר בכה וזה אומר

כה כדרך העולם ורצונו לכה האמת.

כה דרשתי ברכנים, וכוונתו הי, כאשר אכתב כאן

55-דאור יורה, שכל הספק בביקור שה, נהוג

במדינתנו ארץ הגר (אונגארי) עפ"י הוראה הכותבת

הגאונים הקדושים זצ"ל זכ"ע כדת וכדין פושה וכו'

חסדר אחר הוראתיהם כמדר אחר הסכינה וביד

כדיקה אחריו. אולם שפסתי פסי כ"ק אר"ר

סויזניז שלי"ס"א שלאובכנינו ולצדדינו הדרול פנאו

וד' חנוות של פשו הניקור כהוגו ולמכאוב לבנינו

נפאר ר"ל חלכ גמור אוי לאונים שכר שומעיו, וע"כ

כל אחד ואחד יחקור אחר חני"ח שש קנה כשר עד פתה

אם שם הניקור נעשה כהוגו ואם איננו יכול לכהר או

נודע לו שלהמקד פכנות שש קונה אין לו סכלה

רשות והוקמא ככתב סרב סוכה וממקד סוכה שיוק

לנהר כהוגו לא יקנה סכנות זו כשר בכה ודעה עד ש

סיחוקו הכל צנהיו"ס כי נלא"ה בפסר הוא.

וע"ז כפה"ח א, לס, נח חט"ב לפ"ק פה ברוקלין יב'

ספה שפערן אנ"ר דעברעזין יב'

נ.כ. לפי סה שפסתי ספירי אמת שלא דק כב,

וד, חנוות ספאי חלכ אלא הדיבה יותר ויותר

וס' הוא זה של חרשו כסבר. הנ"ל.

RABBI RAFAEL BLUM
165 HAINES ROAD #2
BROOKLYN, N. Y. 10007
(914) 666-0800

רפאל בלום
ראב"ד דק"ק מאשי"ע
בעדארה הילכט זי יארק יע"א

ב"ה

ב"ה

יום ה' בין עשור לחמשה עשר לס' שם יזבחו זבחי צדק חשב"ג

שלו' וברכה וגמח"ס לכ"ק אדמו"ר הגאון הצדיק המפורסם בכל אפסים עומד לנם
בנש"ק כקש"ח מו"ה משה סייטלבוים שליט"א אבדק"ק סאטמאר יע"א.

אחדשה"ס ההכרח יאלצני לבא בכחובים אף בימים שאין הלכלר יוצא בקולמסו
בסידרות מצוה של ימים הקדושים, כי נוגע לרברים העומדים ברומו של עולם. ובכעס
זה אבקש מליחה ממעכ"ת על הסריחי אחכם באריכות דברים אחר אך לא למותר הנה.
הנה כל הננים שעל"ס מעת שאני דר באמריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר שלא
להתערב בפרטי עניני כשרות והכשרים מכהם טעמים, ואף בג' שנים ומחצת שעל"ס באו
לאזני שמועות מחרידות ומכאיבות במצב הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד שהגיע
לכך ע"י סיכוח מן השמים שבעשי"ת העל"ס הביאו לפני בשר שקנו מחניות הכותזקים
ליותר טובים והראו בעליל לכל רואה כי המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל כי
בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה', מרקדים במצות ונשמרים מכל חשש כל דהו של איסור
דרכנן ובפרס במאכלות אסורות, קהלות הקדושות ביותר שנשארו לנו לפליטה, נכשלים
בלא יודעים באכילת חלב גמור דאורייתא שאיסורו בכרח ר"ל. מובן שלא יכולתי
להתאפק עוד בי יראתי מגודל האחריות של מי שיש בידולמחות וכו' ובפרט בעון
נורא כזה ואמרתי לא עת לחשות ותיכף שלחתי מכתב לחלמידי הי"ו שהגיע אצלם ביום
עש"ק טובה שהודעתי להם בקוצר אמרים שיש מכשולות בניקור הבשר ולכן אין לאכול
שום בשר בהמה עד שיחוקן הדבר על נכון.

בש"ק אחב"ה בא אלי הג' הדיין דסאטמאר שליט"א בשם הגאון הצדיק דסאטמאר
שליט"א לשאול אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו האמת כאשר הוא כי נוכחתי
לדעת שהקצבים מכשילים את הרבים בחלבים אסורים אליבא דכו"ע, ואף בדאורייתא.
במוצ"ש ק' ליל עיה"כ קרא הגה"צ דסאטמאר בסעלעפאן שהוא דורש ממני שאותם אנשים
שהראו לי הבשר יראו גם לו חומ"י בחצי הלילה שיראה בעצמו מה מצאו. מאחר שזה
הי' מן הנמנע אכרפי לו שאשחדל למחר לשלוח אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין
היטב לבאר לו את כל ונוכחתי והי' מרוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו שם גם הרב
מאדווארי והרב ממאנסעווידעא שליט"א. אח"כ באותה לילה קרא הרב מאדווארי
בשליחות הגה"צ דסאטמאר שליט"א והדבר נקבע למחרת יוה"כ כאז יתאספו לדבר כנ"ל.
וכאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר כלום עד למוצאי יוה"כ באו והגידו לי שביוה"כ
הכריז הדיין (פ"מ) בבהמ"ד קהל ייסב לב במעמד אלפים שהבשר הנמכר במ'ולין של

קהל ייס"ל בווייליאמסבורג הוא כשר בלי כקפוק. ונשתכחתי על שמועה זו כי באה, כהו פירוש הדברים אחרי שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום מכריזים שהכל טוב והי' בעיני כחידה סתומה. גם הגידי לי מכמה רבנים אחרים שכבר הכריזו בט"ק כ"א לעצמו שהבשר כשר, ובהוכח בקהל יעקב דפאפא, הרה"ג ר' יחזקאל ראטה והרה"ג מדברקשין, ואף א' מהם לא קרא אלי לסאול אף שאלה אחת אודות הערעור, והדברים היו כרפסין איגרא הצלי. אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפשי הנשכחים לי הבלתי הנוכח יושע.

טבחי וראיתי כי בכ"ז לא יבאתי יד"ח ומחוייב אני לעשות כל אשר באתי להביא רבנות בישראל מעון נורא ויהי זה ראשית דרכי לערוך ככתב זה לכבוד הגה"כ שליט"א אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי סקר מבלבלי אותם, ואילו ידעו מה שידעתני אני בודאי היו זועקים מרה ברחובות העיר שאכור לכל אשר בשם ישראל יבינו ליגע בבשר בהמה עד שיחוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי בזה להודיע להדר"ג ראשי פדקים א) בהשלכות הערעורים ב) סיבת המכסולות ג) המכסולות ד) החיקונים הדרושים, כפי ידיעתי וידיעת עסקנים המשתדלים בזה ובקייאם בו היכב. וכובשתני בדקתם שכאשר יסעו דברי הנאמרים באכת וכדק כחורה יעשו.

סדר השלכות הערעורים והנסיונות להקן

א) לפני בדרך ג' שנים ומחצה בא לכאן מנקה מוכחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכסולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל הובר הקנין הי' דורש לעיין בו בכבוד ראש ולברר הדבר. הנידור היהידי שנעשה אז הי' ידעו אפיפה כרובנים, ואותם המנקרים שבשם הי' הערעור עליהם הם דעידו על עמם שכסרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דעתם הכל הדבר הוא ענין של מנהג מקובל ואנשי מדינותנו נוהג כבידי קדם ואין היוב לבל מנהגים הרעים כל דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו.

ב) מאז עד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעסו לשמע דברי הרה"ג בלאכי כסחור לסם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שתכליתו ליכוד ניקור ומוכחיות ונאמנות בידיעת ההלכה וחלק המעשה כוסמך והועד מפי הבד"צ בירושלים שליט"א, וכולו כיוסד על כומחים שקיבלו קבלה כפי רבותינו הגאונים המפורסמים בדורות הקודמים שנעצם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ס סאלאנס ושאר רבני ודייני הב"ד בירושלים, ובבית הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והסכנות לא כצאו אנזן קשבת בין אותם שבידס להקן ולא האמינו להם, כי הלא חלוי הכל במנהגים, וכן הי' מפורסם חסיד אצל כל ההכון.

ג) לפני בדרך חמי שנה נהתזקו הערעורים יותר, ורב גדול א' התחיל להסתדל לעיין בדבר, והתחיל קצת לראות מכסולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יהודים וקצת כנוכיא, אבל התובאות למעשה לא היו ולא כלום.

ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והשיעו להתאחדה"ר הזמין לכאן שני מנקרים היוהר כומהים ומפורסמים בדקתם ויראתם בא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המב האמיתי וכה ברין להקן ויעשו הכל בסינעא מאד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהלות קדושות. התשובה להם הייתה כי אין להתאחדה"ר שום סיכוח

לכסותו הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציתים רוצים יכולים להביא הנקרים על הוצאות כל המציתים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכוה הרבים. טוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא ההאחה"ר הסלח כלוחים לא"י לברר הבשר שם.

ה) במשך כל הזמן הי' הרבה מסא ומתן בין העסקנים ובסוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"כ הביא הרב"ג הנ"ל דעתו בענין החלבים הדבר לאסיפה הירועה של חברי ההאחה"ר עם הנקרים, ומאוחה אסיפה נתוורע להם במקצה, והחליטו להקין איזה דברים שראו בהם בעצמם מכהול, ושלחו דרישת הרבנים הללו בגינעא לכסור קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחניות ההאחה"ר, ובדרישה זו עכ"כ הודו במקצה. הדרישה עצמה היתה כוללת רק בקצה דברים הצריכים תיקון כפי שזמנו מהסערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעה המוכיח, ומלבד זה כמעט שלא נשבע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשבוע, ולא באופן ובדרך ההוריים עכ"כ הורה. (גם יש בשר הנקנה יחד זמן זה שנאמר עליו חלבים שהיו באותה הדרישה להסירן.)

ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכסירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, בחמת חסרון ידיעה ובקיאוח בדבר. לדוגמא הי' רב אחד נוהג הכסור על חנוה בקהלה גדולה כשבאו אליו בני הנשים לעוררו על הנעשה בחנוהו לא רצה לשמוע רק צערי עליהם ודהאם בטהי ידים, וסאז וער עתה הולך וכפרסם שהכל בסדר. מורה הוראה אחר נוהג הכסור על חנוה מקהלה גדולה כשעוררו אותו על מכהולות אכר שהוא רובה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיבין, טוב רצה לחקן והזר בו אחר שרימה בדעתו סא"כ תיהון יוזר רק לצוה לקצב לעסוה כדרישת ההאחה"ר הנ"ל ודי בזה, הגם שגם כמה מהדברים שהיו כחובים בדרישה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי מורה. ועוד כהנה.

ז) הארכו"ר מוויזניץ שליט"א במאנסי בשמעו קצת הדברים ואחר טראה בנו שליט"א מקצת החיכוה בדר כאלו הנקנה בחניות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבדור. וער עתה קומר על עמרו במקודה זו. (נוסף ע"ז שלח את א"י מאנסיו שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראוח את הבשר, וגם הוא העיד לו שהמצב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לסעון לאדמו"ר מוויזניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך להקין, והחטובה ע"ז כהם בי אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כלהלן (סעי' י').

ח) באסיפת ההאחה"ר הנ"ל נחגלה מקצת מהמצב הנורא, לדוגמא הי' שם מנקה אחד שמחזיקים אותו כהכוכחים ביותר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל דבריו כאד וביהרוא לפני הרבנים אופן הניקור הוביא מחתת ידו כבר בחזקה כנוקר ונשאר עליו חלב גמור, ונעשה כס רעש גדול כמנקרים אחרים שהסאיר חלב. גם נהגלה כס מעשה בחלב המהול שהוא ראורייתא.

ט) בכ"ו חנ"א העל"כ כשהי' הרב הגאון האריר אב"ד דירושלים בקריה יואל בהילולא של רבה"ק מאסאבאר זי"ע הפצירו בו בני פעכים אנשים מסויימים כיחחום על כרוז שהכל בסדר וטוב בניקור הבשר באמקריקא בלי סיהי' לו כום ידיעה או בירור בדבר. (כובן מאליו הסירב ולא חתם).

י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים מההאחה"ר ככתב עה הנקרא "התאחרותנו" והרפסו שם רברים שהם מכוונים ליחן הרוסס שכל הסערורי' בענין הניקור אין לו

כל יחוד, ולחורף זה שירפו הכתב מהבד"ץ יום לשמור בזה על רבנים המבקשים
בארבעה"ב, ובארבעה שעה שבת נדחה ב"דעה יחד" מא" המבקשים היותר המורכבים שכל
טוב ודבור, וב"ז השאיר רוסם על הקורא הכל הבכר, ומה לאכלו בלי חשש ופחד,
וב"ז אחר שבת ידעו בהנ"ל יחוד מקורות דונים בהרבה הכירות ומכחולות.
עלה הם קצת מהדברים שכתבו יום הרבה יותר וקצת לפרוס.

דיבת המכחולות

והנה לשום ריהטא כל עובר ישחושט איך נהייתה הדבר הזה איך אמר הקטבים
שוכרי חורה ומטיה יכסילו את הרבים באיבוד כרת ר"ל, ואיך אמר שרונים גאונים
ומדיקים לא ירגישו ברבר ולא ירבו להקן ויסככו על דמועות כורחות ויכסירו
דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דים קלא דלא סק ההולך וחזק
בעתוירים דים מכחולות קבומות, וב"ט כסכת נהגלה קצת דברים לעיניהם.
א) ההדוה על"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם היסודות
דיו סצ היתדות בכלל היום ידעת בה"ב דוחקת ולוחשת כל הרבנים למדול דים וררבי
חכמים אינים לעמוד כנגדם כדבונס האמיתי מפני המראותיהם והגזכותיהם, הקריהם
והיהויהם אשר רבו בכל דבר אשר אין כאן המקום להאריך בו. זהו כדרך כלל.
ובברכות פרה החלבים יס כמה סיבות ונכרנס בקטרה.

ב) הרבנים הגאונים כמעט הנין בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהכרח
יבטלים על הכנקרים שהם הקטבים. (ויש רבנים הזוכרים מעט מדנים קדמוניות כר
דיאו או שמעו, או שלמדו כמה קשה אחר הערצורים, אבל לפי דות הכופרים "א"
להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהכרח סומכים על הקטבים א"כ בידי הקטבים
ירגוה לבנם כדבונס בעדותם וחלקלקות לכונס, ולדאבוננו השליחו בזה באר.
ג) הכנקרים רובם למדו אחד כהסני, ואין יסוד חזק למקור ליכודם. וב"ז
בריק המטה אבל בחלק ההלכה אינם יודעם כלום, וכל מעשיהם כמעשה קור בחלטה,
ועצם הוא בחלק מאומנות הקטבות, ובהרבה חניוה משתמשים לכורך זה בקליט ורקים
ע"ה, כותלים בכירים שהראו להם הפעולות שעליהם לעשות.

והנה ידוע פני סכרים ובפי בומחים כי ניקור קשה ומכובד יותר כשחיתה, ואם
כשחיתה שריך א) לימוד ההלכה על גוריו. ב) לימוד למעשה המוחה מוסק. ג) כהב
ערו כדוחם מוחה שיודע האומנות. ד) כהב קבלה כרב שיודע איך לנכוח. - כ"ט
וק"ו בניקור העדיף כל "לה.

ד) כספר המועט מהכנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בונים
קדמוניות רובם דרובה היו כהותיה כבן כ" ולכל היוהר כ"ר שנים כהאלה המלחמה,
ובימי הזקם הונסקה ההחיטה הכסירה לגברי בהרבה מקובות, ויש שהי' ההספק להרבה
כנים, וידוע הכופחים שאם מוכחה דרגיל בניקור אט כמסיק עבודתו לאיזה זנים ידוע
לגברי, וא"כ על מי סומכין בזכירת קבלת ניקור אונגארן.

ה) באונגארן לא השתמשו כלל בחלק אחוריים אפי' יש ניקור, נכטה שכל מה
שניין לחלק אחוריים אין שייך לזכור כלל באונגארן כיון שלש השתמשו בו ולא
ניקרו אורו. (ואם הי' בנקר שעה כן על דעת שכתו הרי בזה עצמו הי' נכח
מאומנותו.)

ו) הלכנים בכל מקום לא הי' לקטב דריסה רגל בהנחה אלא בשעה הי' הם

(ה)

מסגיה ממונה מהקהל שהסגית על הכל. המטביח לא קיבל משכורתו כאח הקצב, ולא הי' חלוי בו כלל והוא הי' לו מפתח החנות ורק הוא הי' יכול לפתוח החנות, וכאן הכל ביד הקצב או הכירו ועליו סומכים בכל דבר בין ביריעת ההלכה ובין כמה שמקיים לבקשה ואף כי הרבה הם כושרי חומ"צ באמח מ"ט א"א לסמוך על הקצב בכל כה"ג כי הנסיונות גדולות, בסירהא והמסד ממון הרבה בהסלכת בטר הרבה לאספה, ובמסך הזמן מסגיה יוצא להחרסלות ופסיעה עד לכזיר. והקצבים במשך הזמן נעשים מעיזים נגר רבניהם ואינם צייתים אפי' בגלוי כמה שמזהירים להם וכ"ש בסתר. לדוגמא בא' החניות המהודרים ביותר שאלו אח הקצב הממונה על החנות לכה כוכרים אצלו סאלאמי כיון שכודה שהוא סריפה מחלבים, אמר אילו לא הי' עהה המהומה הי' כמסיק מלמכור, (ובשביל זה מכסיל רבים במזיד, ומה הי' עד המהומה הלא ירע כזה גט לפני כן כפי עדות פיו עצמו).

בהדבה חניות נזהרים עהה כבר מאד מפני הערעורים שלא למכור חתיכה שלימה כמפסר להכיר חלכו עליו, ובחנות של קהלה גדולה אכר בפירוש שהנהלת הקהלה פקר עליו שלא ליהן חתיכה הסלימה לשום קונה, ועור הרבה כאלה.

המכסלות

- (א) ההתיכות בטר להביאו לפני נקנו ע"פ ערים נאמנים - (ביורעי ומכירי כנאבנים כמאה קדים) כלוקט מכערך חמש עשרה חניות היוהר טובים. מרוב חניות קנו הרבה מיני חתיכות ויש שכללו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היכב וככל החניות כולם בלי יוצא מן הכלל לא הי' אף אחד שהי' נצי במכסלות. ההתיכות שהראו לי לא היו כל כה שקנו שלא הי' מנאי וכורך לראונה הכל.
- (ב) חמש עשרה החניות הנ"ל כנמצא החלבים שבסר שלהם, כוללים גם אותם שרובים לדמות לעצמם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המרובר, אלא שאין רצוני לגלות שמות חניות ומה הם החתיכות שכצאו בהם וכו' כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי בדרכי סלוי ולא לבזות ולהספיל אן להרבות בחלוקה ח"ו וע"כ פנעתי מלגלות זה להריא אף למי ססאל ע"ז, ועיקר מסרתי הוא להודיע כי מצב הניקור בכללו באמקריקא הרוס עד היסוד וא"א לאכול שום בטר בהכה כלל עד שיחוקן כראוי.
- (ג) כבר נחבאר למעלה שהי' מחתיכות הללו שנקנו בחלב אכר עליהם אחר שכמה מחברי התאחה"ר ציו בנינעא להסיר אוהם החלבים.
- (ה) ע"ס המנקרים שהיו כם נעה רשיכה כי"ב חלבים הנמצאו על אותן החתיכות ואלה הם שמות החלבים:

(א) סריפה קאלנער נמצא מחלק האחוריים עם חלב כעליו.

(ב) קצה הצלע הי"ג.

(ג) קרום היוחרת כעס.

(ד) חלב סהחת קרום היוחרת.

(ה) קצה הקרום העב העל הכסלים.

(ו) קרום הדק שהוא הקרמי רכפלי.

(ז) קצח חלב הכליות על הבטר עב של הסרפס.

(ח) חלב סעל הספונדר.

(ט) קרום הדק על הראפלע וחלב כחחתי.

א	ו	א	ס	א	י	ן	ס	פ	ר
פ	ר	י	ח	מ	ר	י	ם	ו	י
א	י	י	נ	ר	ע	ד	ע	ן	ד
ד	א	ר	ע	ך	ש	ק	ר	י	ם
א	ז	ד	י	א	ל	ע	ח	ל	ב
מ	ו	ח	ר	י	ן	ל	ק	מ	ן
ע	"	א	ע	ד	ס	ו	ף	ה	ק
ו	נ	ס	ר	ו	ס	ו	ס	ו	ס

(י) סחוסים של צלע י"ב וי"א וכו'.

(יא) בסר הבין צלע י"ב לי"ג עם הצלע.

(יב) חוסי דכפלי מקצת מן החוס.

(ו) החלבים שהרכיבה זו אף כי מועטין יש לחלות במנהגים (וגם בזה יש חילוקי דיעות אם תלוי במנהג ואם מנהג אונגארן הי' להיחרא) אבל רובם אינם תלויים במנהג כלל ואכזרים לכו"ע ובכל מקום בעולם, ויש מהם מדאורייתא, וכמבואר בכל ספרי ניקור. כל מנקר בקי ידע מחוך הרכיבה שהדבר כן, וסאין לשלל בזה.

(ז) טעות גדולה נפוץ בין העולם ואף אצל רבנים שכל המדובר הוא בקנין צלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו נוהגים לאיסור ברוב המקומות), שדבר זה הוא רק א' מהדברים, אבל יש עוד הרבה דברים שאינם סייעים למהלוקת הצלעות כלל. וטענות כאלו הנפוצים בהמון, כמו מנהג וצלע י"ב וכו' מסטטס המוחות ומכלכל הדיקה.

(ח) אין לדייק מהרכיבה הנ"ל שאין בכסולות יותר מזה אלא שהבשר שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם היו עוד ענינים בבשר שבידס שלא הראו, וחוף מזה מובן שכן הנמנע לקנות כל מיני בשר מכל הנות כרי לבשר הכל בחמח היגיעה ודמים מרובים בעולה.

וכבר נחפרס גם גביית ערות מחלבים שכתבו על חתיכות שנקנו בעת שהאדמו"ר כוויזסנין בזה הכרזהו.

(ט) מלבד זה טראיתי בעצמי נחברר ככמה מקורות נאמנים אשר אכ"ב להאריך בהם במכשולות שונים, ובשיעה וחשרון ידיעה קבניקור.

(י) חוף משיעה בניקור עוברים על מנהג אונגארן שאסור להסתמך בחלק אחוריים כלל אפי' בניקור, ונחברר בבירור גמור שבבית המטבחים כאן חותכין עם חלק הפנים חתיכה גדולה מתלק אחוריים ושולחים אותו לחניות ואנו תלויים בזה ברחמי בעלי החניות הקצבים אם מסכימים להפסיד מסון הרבה בקביעות ולזרוק חתיכה זו לאשפה, ואם יורק כמה לחתוך, או שיסתמך בו לקונים בגלוי או בסתר, ובמציאות נחגלה סכמה חניות מוכרין חלק זה במועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי דעתן) ומוכרין.

(יא) הקצבים עצמם מעירים סוכרים לעשות סאלאמי וווארסטן בשר שאינו מנוקד, ושהכאלאמי אכזר, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנוהיהם.

(יב) כל הבשר הנמכר לחנוה (האלסעיל) בכל קבוצי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמסר לבעלי חניות שרובם (בחוף לסכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא מכחיסת גלאס שברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חסכות של חלב ושצריך ניקור ובקיאיות ונאכנות בזה יותר ממה שכחוב כאן יש במציאות הככשולות, ובנסיונות שניסו לחקנו במין

ג' שנים וחצי שצברו על"ס, והכצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני כחולם חלום, אלפים ורבבות בנ"י נכסלים באיסור חלב הנורא ואין דורש ואין מבקש לחקן, וכשנעשה איזה רעש בעיר מההרים להתאסף האין להכתיק ולהודיע כי יאכלו ענוים וישבעו, והמון עם הולכים לדרכם בדברי לעג ובוז וטענות של הבל שאין קץ לדברי רוח.

ע"כ אליכם אישים אקרא דבנים גאונים וצדיקים אשר בית ישראל בצל כנפיהם יחסיון אנא חוסו נא להודיע תומ"י לרבים כי ימנעו לעת עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי עד שיחקנוכאשר יבואר, ואף כי קשה מאד, מ"ם לאכול חלב קשה הרבה יותר כזה ובבא. והחוב על כל אדם מישראל לעשות כל אשר בכחו להשיב רבים מעון פלילי. ואם נשאר עוד ספק בלבכם נא תזמינו מנקרים מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני התיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לחקן הניקור באופן נוח וקל ובצנעא, ואם רואה כהדר"ג צורך יכול להחקש אתי לשאר הפרטים.

והנני בטוח בצדקת הדר"ג שיהא נעשה כל אשר ביכולתכם למען כבוד ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית עמו כי אין לנו ליסען אלא על אבינו שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו הולך חמים ויערה עלינו רוח טהרה ממרום ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

ואכתול להודיע שח"ו אין כוונתי לצער שום נפש מישראל או שאר כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של בקשה שלא לפרסם מכחב זה כלל וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים באיסורים חמורים, וה' הטוב ישים חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק לחקן, וכל המסייע הוי ממזכי הרבים, ונזכה לאורו של משיח בקרוב ובמהרה דידן וגמח"ט לכולנו בחוכ"י בע"ה אכי"ר.

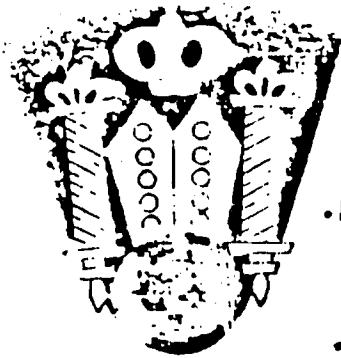
ה' רפ"א ז"ל

דא איז געווען א מודעה וואס דער התאחדות הרבנים האט ארויס געשיקט
פאר די אלע בוסטער סטארס וכו' אפאר חדשים צוריק אז עס איז דא חלב.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

85 Division Avenue
Brooklyn, N.Y. 11211
384-6765

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק.

ישיבה שניי אודות בניקורי

אחרי משא ומתן ודיונים, הוחלט להציע כדלהלן:

- א. להודיע לרבנים המכשירים ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת בניקור, שיש הזנחה רבה בניקור חכבר שיש בו חשש חלב הכליות.
- וואס מיינט דאס "הזנחה רבה"? אז עס איז דא ר"ל חלב!!!
- וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור חיותרת הנקרא יריקע שענדעליין שיש חתיכת חלב סרוך בו וקרוטים סב' הצורים. וגם החלב שתחת הקרום.
- וואס מיינט דאס "חסרון ידיעה"? אז עס איז דא ר"ל חלב!!!
- המשתמשים עם הסחול יועו צעריך בניקור היסט.
- ב. אודות הבשר שאשר צלע י"ב. היות שכרוב קהלות ואפילו במדינת אונגארן לא נסלו בשר זה, לכן צריכים לכהיטב איזה השגחה שינקרו הבשר הזה היטב.
- איז דען דא א השגחה אויף דעם?
- בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלבן העב, היות ולפי הרבה שיטת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חשש חלב גמור, עיי' צ"ל צריך במקום נכונ.
- נבון לנקר כל החלב שתחת הקרום.

לא ניתן לעשות תודה"ק הפקר ח"ו

שאלות גלויות אל הבית דין צדק של העדה החרדית

ולהארמוץ מסאטמאר, ולהתאחדות הרבנים דארצה"ב.

בלב קרוע ומורחח קראנו קובץ חדש שי"ל מחלמידי קהילת סטמאר ובראשם מכחבים והסכמות של חברי הבד"ץ וחברי התאה"ר, ובו מדור כיוחד הנקוב בשם חורה הניקור, ומהחוכן יוצא שכל המערער על כל מה שכ' בקו' פרי חמרים עתיד ליתן את הדין, והוא חוטא על הנפש וגדול עווננו מנשוא.

ע"כ באנו לשאול מהבד"ץ כמה שאלות גלויות ונחוצות הלכה למעשה באיסורי כרת בדבר שנוגע לכל הבלל ישראל בכל העולם כולו.
(א) האם אמת נכון הדבר שמנהג אונגארין הי' לחתור בשפוע נוטה לצד האחוריים ולא לצד הטבור, ואכלו את החלב המונח על הדעק, שהי' חשוב עד למאוד בימים ההם כעדות הכותב בפרי חמרים דף קפ"ז ???

(ב) האם דעת הבר"ץ לפסוק כן הלכה למעשה להשתמש בחלב הזה ???
בפי הבנת הקצבים בארצה"ב, וכמו שאומרים עכשיו בפירוש?
(ג) האם באמת מוסכם עפ"י חורה שאין בחלק אחוריים חלב כסלים כלל חוץ קצח ע"י "הקושלי"ץ" ולא יותר וכפי שמוכן שם דף קפ"א, (היפוך מהמכואר בכל ספרי הפוסקים וספרי הניקור) ???
(ד) האם באמת הי' המנהג בכל המדינות בחו"ל להקל בחלב אחוריים ולא להחמיר רק בגובה הכסלים אצל "הקליבוסח"א" ??? כפי המוזכר שם (דף קפ"א), והאם מותר לנו בארצה"ב להקל בזה הלכה למעשה ???
(ה) האם באמת רעתכם שמה שמוזכר בספרי ניקור על איזה חלב בחלק אחוריים שיש בזה חשש דאורייתא שהוא רק שיגרא דלישנא להזהיר את הקציבים שלא יבואו להקל בניקור חלב האחוריים, אבל למעשה אינו כן, האם באמת דברי כל ספרי ניקור באופן ליצנות נאמרו כפי שמוזכר שם דף קפ"ב ???

(ו) האם באמת התיר רבינו החת"ס זצ"ל את הבשר למטה מהטבור בלי ניקור, כפי שמוזכר (שם דף קמ"א) ???
(ז) האם דעתכם שש' הריין שהטריפה ברעטיל מחלק אחוריים הוא "הקושלי"ץ" ??? ולמחר יאמרו על הראש שהוא הרגליים ??? (שם דף סב)
(ח) האם זה שאינו יודע את מקום "הקושלי"ץ" מותר לו לחוות דעה בענין ניקור החמור ???

(ט) אולי מותר לנו לשאול את המוצי"ס הכ' שם, איפו הוא בדיוק מקום החלב של החמש אצבעות ??? כי בדף ס"ג מזכיר שם הכותב שהוא בחלק האחוריים על וסמוך לירך, ובדף קס"ג מזכיר שם שהוא בחלק הפנים ???

היכן הוא מקומו האמיתי ???

(י) מה דינו רהאי גברא שכ' שם דברי לעז וזלזול על רבוחינו הננקרים הראשונים אשר מפיהם אנו חיים, כגון לכתוב על בעל לחם הפנים (חתנו של הכגן אכרהם) שלא נהגו כוותי' לא קודם לכן ולא אחרי כן, בו בזמן שכל הספרי ניקור כתבו כמותו, ועוד שאר דברי זלזול על רבוחינו "הזבח שמואל" ו"הצינה דוד" אותו שהצדיק ר"ר יונתן אייבשיץ זי"ע עזר לו בחיבורו וכותב עליו שהלכה כמותו. ???
(יא) האם מפני שהכותב הזה אין ידוע לו הלכות ניקור מצרף את הסרן ידיעתו לספק בהלכה ומחיר על סמך חלב ??? כמפורש שם (קפ"ג)

י"ג) האם מי שאינו יודע כוונת הדברי מלכאל והדכ"ח שכתבו שנקריהם היטב כל הלוברן שיש בהבשר, מותר לו על סמך זה להקל ולא לנקרו?? (שם דף ק"מ).

י"ד) בעמוד מ"א שם מעתיקים קטע מהכרוז של התאה"ר מחשרי השמ"ג, למה לא הביאו את הכרוז בשלימות שהי' מורפס ב"דער איד" מה טעון בזה???

ט"ו) כשכותבים, "שכל המוציא לעז על ניקור אונגארין עתיד ליהן אח הדין והוא חוטא על הנפש, הי' הכוונה רק על המחמירים המעררים או גם על הכותבים המקילים ועושים ליצנות מכל אשר הי' נהוג באונגארין ומכל כפרי ניקור דשם, כפי המוזכר שם.???

ט"ז) האיך מביאים שם מכתב משר התורה פוסק הדור הג' ר' משה פיינשטיין שליט"א שפוסק בפירוש שלא לעשות ולשנות כ"ר ממה שעשו היוראפ, והם עושים צחוק וליצנות מכל זה???

י"ז) בדף ט"א שם רואים שאינו יודע היכן החזה נמצא, אחר החיפוף של ג' חדשים ואינם יודעים כלל מקום תחילת החזה וטוף החזה?? (ומקום החזה מבורר ומפורש בגמרא ופוסקים).

י"ח) כתבו שם על מה שכתב המאירי על קרום הכסלים שאסור מן התורה "וול" "הרי ידוע שאין לשנות הלכה מפני ספר שנדפס מחדש ולא הי' בידי רבותינו האחרונים".

י"ט) כ' שם בדף קכ"א על בעל כנה"ג מגדולי הפוסקים "שדבריו מרפסין איגרא" ועוד הרבה דברים כאלו.

כ) עוד כ' (שם בדף קט"ו) על הגאון בעל קיצור ש"ע בזה"ל "וצ"ע על בעל קיצור ש"ע בספרו מובח העולה שהחזיר בזה ולא ראה כל הנ"ל" (והספר מובח העולה נדפס בהסכמות הצה"ק בעל דברי חיים כצאנז זי"ע ועוד)???

כא) האם כך הוא המדה לדבר בחוצפה ובעזרה נגד הראשונים כמו בעל "האגור" והריב"ל" שכתבו ומעידים באיזה ענין שרוב הראשונים אוסרים החלב הזה, והיות שבעל "האגור" לא ציין את שמות רוב הראשונים שאוסרים את החלב הזה, והדיין הזה הרוצה להתיר חלב לא מצא את רוב הראשונים שכתב "האגור והריב"ל" ולא מאמין להם, וכתב שם (דף קס"ה) " והיות ולא ציינו כלל מי הם האוסרים ולא נבאחי כהדיא הראשונים מי שיחלוק ע"ז והוא פלא וכו' ועכ"פ מקור האגור והריב"ל לא ידענא ונראה עיקר לדידן כהמחירים בזה בלי שום פקפוק"???

כ"ב) האם דעתכם באזה שאין צריך שום השגחה על שום חנות של בשר לא על הניקור ולא על הדחה וכליחה, ולא על שאר עניני כשרות, כאשר הוא באמת המציאות המר. ברוב חניות שברחבי ארצה"ב, וכמו שכתב המסכנה שם בדף קנ"ז וכו', נגד דעת כ"ק מרן רשכבה"ג סאטמאר זי"ע בעו"ת דברי יואל סי' ל"ד???

כ"ג) הכי דעתכם האמת שהקצתם כרהבי ארצה"ב הם יותר יר"ש ונא-כנים ומוחזקים יותר מהמנקרים בעיר סאטמאר?, וזה נגד מה שהי' נהוג בעיר סאטמאר, כפי עדותו של י"ל ווייס (שם דף מ"ה) שסיפר כי כרן סאטמאר זי"ע הי' מקפיד שהמשיגים על הניקור לא יעבור בעצמו רק לחכל ויראה וישיגים אם ניקרו היטב, ואם נמצא שנשאר משהו או המשיגים בעצמו הי' מתקנו, הכי כבר אכסור דרי???

עורכים אלו הלכו בדרך המשכילים והציונים הכופרים שעשו ללעג ולקלס וצחקו על כל הקודש של הוראתם בקדושה של רבותינו הפוסקים הראשונים ודי בזיון וקצף.

עוד הרבה יותר משאלות האלו נשאלו בקולמוס, רק שאין הגליון מספיק, ואם הבד"ץ חושבים שטעינו בכוונת דבריהם נא להשיבנו כי היכא דלא ניכא מדשחקו רבנן ש"כ דניחא להו.

נקוה שהבד"ץ לא יעברו על זה בשיקפה ויפרסמו היכף ברבים את התובנות ההכרחיות להציל את הכלל ישראל מאכילת חלב רח"ל.

יום א' לסדר "בסדס אל-חבא נפשי השמ"ג לפ"ק

הק' מאטעל בענדער

סגן יו"ר דועד משמרת הניקור

יארצות הכרית

מיר פארלאנגען פון די רבנים שליט"א אז זיי זאלען מודה על האמת זיין אז ביז יעצט איז געווען
א הזנחה רבה און חסרון ידיעה! און יעצט גייט מען מחקן זיין! און ממילא זאלען יודען דער
ווייל נישט עסען קיין פלייש.

ח ש ו ב ע ר ע ו ל ס - דער ביח דין צדק איין ירושלים און די אנדערע רבנים זאגען נישט אז עס
איז נישט געווען קיין "הזנחה רבה וחסרון ידיעה" ביז יעצט און אז עס איז נישט רא קיין חלב,
זיי זאגען נאר אז די מנהגים וואס די פריערדיגער רבנים זי"ע האבען איינגעפירט איז עפ"י הלכה.
דאס איז אמת. נאר וואס דען? די בוסעצערס קענען היינט נישט קיין ניקור!!!!!!

Friday, Nov. 12, 1982

דער איד - 5 - DER YID

הוצאת ידיעות אחרונות

דברי רבותינו שבארץ ישראל שרי התורה שליט"א

BETH DIN ZEDER
OF THE ORTHODOX
JEWISH COMMUNITY
JERUSALEM, P.O. BOX

בית דין זידיד
של הקהילה
האורתודוקסית
בירושלים
פ.ד.ב. 1234

בירור דברים ואזהרת ב"ד

כלל אור לית שהובל בו כי טוב. כע מרחשן. התאספו החתומים מטה באלם הבדיע
בעדה התחדית. ובא לפנינו המנקה הישש הרב החסיד רבי יוסף ליב חיים נ"י מירושלים. אשר עד
שימש כמנקה בסאטמאר מקום בחקופת האון הערע בעל קרן ליהד וצל. ואח"כ בעת אשר ביהן
שם מאר בק מן האון הקדוש הר"ר ט"ב סאטמאר זי"ע. שהיה לסאטמאר בשנת תרע"ד לפק
וסף הכל הי' שם ור' יוסף ליב הגל) כהנה מנקה ראש משנה תרפ"ז עד שנת תש"ל לפק. כן בא
לפנינו המנקה הישש סעטס הרב החסיד רבי נעצל פינקלשטיין נ"י מבני ברק בארץ חז"ל. וכן
בא לפנינו המנקה החשוב יראי ה' מברוקלין. שהחט לטב בפנינו

הבא החלקים - חלק הפנים - מבסוסו לפנינו הניקח והטעו על שולחן הבדיע למראה
ענינו ניקח המקומות בדם הי' ערך לברר בשאלת הניקח אין שנהט לנקר בקהילות הקדוש
במקומותיהם באגמון בכל השנים מקדמה תא. ואין שנהט כעת בבקר באטליים החרדים
בארצות הברית הם הניקח אלעם בארץ חז"ל כפי שנהט בקהילות האטמארקסן באגמון.

העניד בפנינו הרב יוסף ליב חיים נ"י המנקה הניקח וכן המנקה הישש תר"ז נעצל
פינקלשטיין נ"י סעטס הישש בפה מלא שמה שניקח הניקח מוקדי חקירות החרדיות
בארצות הברית. שכן עשו ונהנו לוקר במקומותיהם תחת הרבנים הנאונים העדיקים זי"ע. - יש
דברים שפשיטא: ידעו ביקור שם משה"כ.

הכל הי' למראה עינינו בפנינו יאנון מוחשי בחלקי הכנסה וחלק הפנים וכל מה שערך
בידו. עד שלא נשאל כל ששק שהניקח בסטליים החרדים בארצות הברית הא' כפי שנהט
במקומותיהם תחת חתונה נדלי ישראל הנאונים העדיקים שרפי קדש זי"ע. ושנהט כן
בארצות הברית והואת רשכבה"י רבינו הקדוש מן תורני ט"ב אדמו"ר סאטמאר
ואגב"ד פשיטא זי"ע חזק"ל. משה"כ של חטטן העדיק רבי לוי יצחק גרינוואלד זצ"ל נאב"ד
עזחלים. וטשנים העדיקים ששיטטו ברבנות בקהילות חשובות בערי איירופה. שהם שבאו אחר
הגלחמה האחרונה לארצות הניקח עזח של תורה ויהדות בעולם ובארצות הברית.

פירט הגביה עזח ישרט סאטמאר גלוקן מידה שבו נשרט רבני המנקה שידיו. ואמן
הניקח שנהט מקדמה דאט במקומותיהם

אט מחזירים בכות ודח"ק שכל מחזיר לעו על ניקור זה עזח לית אח חז"ל. וזו
חטא על חטט. שפשיטא לעו על חטטונים כאלאכ"ס נב"י חז"ל ונדל עזח משה"כ.
וחטטונים לדבריו האחרונים ישכט בשם ושאנן משה"כ. ויתברכו ויחששו.

החש"ק יפק עני המערטרים לראות האמת הקדש שם שמים. תוכה לראות בהתעלות
בבד שמו ית' עלט תל כל ישראל בראת טאל עק במהרה כימט אמן.

החזקתם כפי לשונת כלל ישראל תחתן. ביד מרחשן שנת חטט"ל לפק
הבידו רפעידיק וירשלים חטט"ל

נאום תחל תעב חיים. ר' הגב' משה"כ

נאום משה אורי מרדכי. הגב' משה"כ

נאום ישראל יעקב משה. הגב' משה"כ

נאום אברהם דוד הורוץ. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום בוימן ראביטניץ. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

נאום ישראל משה. הגב' משה"כ

דער צוויי מנקה פון אספריקא
האבען פירט געזאגט אז ר' פלייש
וואס די מנקה פון אספריקא
האבען מנקה געווען אין דער ביח
דין שטיבל אין ירושלים איז
געווען גוט - אבער אז עס איז
נישט געווען קיין חזנחה ביי דער
ניקור ביז יעצט און אז עס איז
נישט געווען קיין חסרון ידיעה,
האבען זיי נישט עדה געזאגט.
דער פראבלעם איז נישט וועגען
מנהגים, צלע יי"ב רב"י,
דער פראבלעם איז אזוי ווי
עשוי רב שליט"א זאגט אין זיין
נייע פאר די חלסידיקייט!
"אינס מנקהים כראוי רב"י ראינס
הניי כמנהג או מחלוקת" דער
פראבלעם איז וועגען דער חזנחה
וחסרון ידיעה, ווייל די
כוסעטערס קענען נישט קיין ניקור
אזוי ווי די רבנים ביי דער
אסיפה פון דער התאחדות הרבנים
האבען אליין מודה געווען!!!!

די אלע רבנים וואס זענען געווען
ביי דער אסיפה פון די התאחדות
הרבנים ב"ה חשדי חטט"ל האבען
סודה על האמת געווען דער
ניקור ביז היינט איז נישט גוט
געווען, ממילא אויך וועטען זאגט
סוף "עזח לית אח הרין"???

אין דער סיף פון דער אסיפה
יזשט סוף ווי אזוי אלע רבנים
זענען מודה (למחצה שליש
ידיעה) אז עס איז געווען א
גרויסע חזנחה און חסרון ידיעה
ביי דער ניקור, און אז עס זענען
דא אסאך כשירות, זיי האבען
געסאטמאר מנקה וואס האבען
נישט געקענט מנקה זיין, דאס
אלעס חסרס פון אויך דעם סיף.

דער באזעצער זאן וואס דער סינעסער
רב שרייט איז אז עס איז נישט
געווען קיין חזנחה וחסרון ידיעה
זיין דער ניקור ביז היינט איז
די ביח דין צדק נישט סטטיס
זי דעם, זיי זאגען נאר אז
יענער צוויי מנקה פון אספריקא
קענען מנקה זיין (אין ביח דין
שטיבל)

מאד וואס שרייבט סוף נישט
ווער זיי זענען?? זיי האבען
דאך נישט פון וואס מודה צו
האבען - נישט פון דער אסיפה
און נישט פון סוף משה"כ!!

און דא ביי די כוסעטערס טרעפט
סוף משה חלק אחוריים. און דאס
האבען די רבנים ביי דער אסיפה
אויך מודה געווען.

דאס איז אמת די מנהגים וואס
זיי האבען איינגעפירט -
אבער זיי האבען נישט מחיר
געווען חלב ד"ל - ווי רבנים
ביי דער אסיפה האבען אליין
געזאגט אז דער ניקור ביי די
כוסעטערס דער לעצטער 30 יאהר
איז געווען אן איין חשנחה,
ווייל די רבנים אליין האבען
נישט געקענט קיין ניקור, און
איין כוסעטער האט זיך געלעדט
פון דער צווייטער -

די רבנים זי"ע האבען אויפ-
געשטעלט דער זאן אזוי ווי עס
דארף צו זיין - נאר עס איז
נישט געווען קיין חשנחה די
לעצטער 30 יאהר ממילא קען
נישט זיין אז די בלייט
איז געווען רייך פון חלב.

און וואס פאר איין ענינס איז דא אויס איינער וואס איז חוטא ופשיטא אה הרכינס? אז כלל ישראל עסט
חלב אויך דער חטבון פון דער רבנים. די רבנים זאגען אז דער סוף וואס די פריערדיגער רבנים האבען
איינגעפירט איז עפ"י הלכה. און זיי זאגען אויך אז די כוסעטערס קענען נישט קיין ניקור און אז
דער ניקור איז געווען די לעצטער 30 יאהר אן איין חשנחה און די רבנים גלייך זיין יעצט אויסלעדנען
ניקור. דאס אלעס חסרס פון דער סיף פון דער התאחדות הרבנים.

הכוחנים בצער ובדאגה על שחרת וכשרות בני ישראל החרדים לדבר ה'
ושאינס כאיס על החחרס מחמת סכנה ואימת הסעדראר של המאפיץ ושוחפיהם.

קמד שאלות ותשובות יו"ד סימן ד' דברי יואל

השדה כן ילין בעוב"ר, כמעט פסקה חזקה כשרות
מסחם ישראל.

ו'פ'ענ"ד הוא מוכרח מש"ס ופוסקים, שהרי מקור
פלוגתא הרמב"ם והראש"ד ז"ל אם יש לסחם אדם
חזקה כשרות, הוא מגמרא עבודת זרה דף ל"ט דתניא אין
לוקחין בסוריא וכו', ועיין רמב"ם הל' מ"א פ"א הלכה
כ"ב ובכ"מ ובלחם משנה שם טעם פלוגתאם, דהרמב"ם
סובר דסוריא לאו דוקא אלא כל חו"ל בכלל וכו"ש הוא,
ולא כפי לאפוקי אלא חו"ל צומן שהיה כולו לישראל,
ובזמנ"ה אף ארץ ישראל דינו כחו"ל, וראש"ד ז"ל סובר
דסוריא דוקא בשביל שהיו חסודים אצל שאר מקומות
שאינם חסודים לא. והנה אי אפשר לומר דסוריא הי'
אז מוקולקל לגמרי, כי הי' דרים שם תנאים ואמוראים,
ובמקום שהיו רבין ותלמידיו צומן התנאים הי' הרבה
חורב ויראה, גם מלך הסבירא אלו היה מוחזק שכן או
אפילו רובן חסודים למכור דברים האסורים, לא הי'
לריך להשמיטו שאין לוקחין שם מסחם ב"א דפשיטא
כל דפריש מרובא פריש, וע"כ שהי' רק חסוד מלוי שם
באופן שהשמו חו"ל במיעוט המלוי ולא נתנו שם חזקה
כשרות לסחם בני אדם, וע"י חוס' שנה דף י"ג ע"א
ד"ה רבא, דאף דרוב פ"ה מעשרין הם ומה שאמרו
בסוטה (דף מ"ח ע"א) שלא היו מפרישין ז"ל שלא היו
מפרישין כולם, מ"מ חשו למיעוט בדמאי יותר מבמקום
אחר משום שהוא מיעוט דשכיחא עובא, וא"כ פ"ה
ז"ל שבשאר ענינים שכתירו חז"ל ליקח מסחם אדם
נחביר להם שלא הי' החשדא אפילו כדרך מיעוט השכית,
כי גם בדמאי לא הי' החשש אלא עבור מיעוט השכית,
וזה דעת הראש"ד בהשגותיו שכתב דלא חשידי, ומש"כ
גם לדעת הראש"ד ח"א לומר דכללל חייל דבכל מקום
יש חזקה כשרות, דברי סוריא יוכיח, והדברים סתומים
בגמ' הבבלי דא לא למח חשש בסוריא, אצל מדחזין בדמאי
שחששו למיעוט המלוי אף כיכא דרובא כשרות, חו
ח"א להקל יותר גם במקומות אחרות וילמד סתום מן
המפורש. ובזמנינו שרצח המכשלה והקלות רח"ל,
והחורב והיראה נתמוטטה בדיוטא התחחובה, לא עדיפי
מסוריא. ובעוב"ר אין הנחשדים מיעוט המלוי אלא רוב
המלוי, ואין לנו לסמוך על חזקה כשרות אף לדעת
הראש"ד ז"ל.

ח

ו'הפנ"י בגיעין דף י"ז הקר על חזקה כשרות מה ע"כ
דילמא מבטן אמה לעולם לא הי' לה חזקה כשרות,
וכתב דע"כ משום דאזלין בחר רובא ורוב ישראל הנה

ופוסקים, אין הכוונה דווקא שיתקבל עדות בני"ד שא
האיש עבר עבירה זו דבכ"ג גם לעדות פסול, אלא
אפילו חסוד בעלמא שיא עליו קול קלא דפסיק או
קלא דלא פסיק מקרי חסוד, והביא ראיות לדבר יעוי"ש.
ובתחלה דבריו שם סימן קי"ט כתב איזה פרטים צלכה
זו אשר יש לפלפל עליהם עובא, אבל בפרט זה הביא
ראיות ברורות, וגם מדברי הרשד"ם הבי"ל נראה ראי'
לדבריו, ועוד ראיות מכמה פוסקים ראשונים ואחרונים
ואין להאריך. וא"כ הקצבים האלו שיא עליהם קלא דלא
פסיק שביאורו בשר הגאסר נקראו חסודים אף לדעת
המחבר והראש"ד, ובפרט שאין לך רגלים לדבר יותר
מזה שלא הניחו השליח צי"ד ליכנס, שבה הראו לדעת
שחשד גדולה עליהם ופרקו מעליהם עול השגחה הצי"ד
שזה פיראה גדולה שאין לשער, ולכל הדיעות אסור
לקנות מהם בלי משגיח כראוי, וקו"ח אם כמה קלי
הדעת כמו ששכיח רובא דרובא מהקצבים שבזמנינו.

ד

וקדושת זקוני ציט"פ בדרשות לזכר"ע אוח י"ב
כתב בלמנע הדרכה וזה"ק: לריך לעשות משמרת
וסייג לחקן מקולין מיוחד בכשרות ואיש נאמן עומד.
על גביהן להשגיח ע"ז בעינא פקידא שיהי' הכל כזה
גם בעניני ניקור ודומה לא צעין הדרכה חוץ ג', ולא
חאמר אלא לא כדורות הראשונים דורות האחרונים
בימים הראשונים היו עובים ויראים יותר ומה גשחנה
היום לחקן ולחוש על מה שלא חשו הראשונים וסמכו
על חזקה כשרות, דא אינו דתשובתו בלדו בשביל שהדורות
הראשונים היו הכל יראים ושלמים וחרדים לדבר כי עד
שלא היה ראוי לחוש על שום אדם אפילו מכשול שוגג,
לא כן עתה כי המלא חמלא מבני עמנו אשר לא כן
וענינו מלאכת הבשר לכל מסור, ע"כ אפילו מה שאכלו
אבותינו הראשונים ראוי לנו שלא לאכול כי אם בעשות
משמרת וסייג וגדר שיהיה כשר בודאי בלי שום ספק,
עכ"ה"ק יעוי"ש שהאריך עוד. ודרשה זו אמרה בעת
אשר העמיד מקולין בסיגטע אשר ממש מסר נפשו על
הדבר כי הקצבים השליכו עליו בלילה לחור ביתו בדרך
החלון הנן גרמא בדי דתניא ר"ל וניג כמעט בדרך
נא, גם בעיר הי' לו כמה מתנגדים בזה כי היו הרבה
קלי הדעת וכדומה, אבל הוא לא נח וגח שקע בכל אזה
עד שפלתה בידו להעמיד משגיח כראוי עד היום הזה.
ובמ"ש שאין ראוי מדורות שלפנינו, זה מבואר גם בצי"ו
שלפי קלקול הדורות לריך להחמיר יותר שלא להאמין
לסחם אדם. והמהר"ם שיק בתשובה חיו"ד סימן א'
כתב שעשוי שהחורב והיראה מתמעטים והקלות בלין

כמו הרעראר שבזמנינו

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541.

1. **Introduction:** This document provides a comprehensive overview of the project's objectives, scope, and timeline. It is intended for all stakeholders involved in the project, including the project manager, team members, and sponsors.

2. **Project Objectives:** The primary goal of this project is to develop a new software application that streamlines the workflow of the sales department. Key objectives include:

- 2.1. **Functional Requirements:** The application must allow users to create, update, and delete customer records, track sales opportunities, and generate reports on sales performance.
- 2.2. **Performance Requirements:** The application must be able to handle up to 10,000 records and process transactions within 10 seconds.
- 2.3. **Security Requirements:** The application must implement robust security measures to protect sensitive customer data.

3. **Project Scope:** The project is limited to the development and deployment of the software application. It does not include hardware procurement or training of end-users.

4. **Timeline:** The project is scheduled to begin on January 1, 2024, and is expected to be completed by June 30, 2024. The timeline is subject to change based on the progress of the project.

5. **Conclusion:** This project is a critical initiative for the company, and it is essential that all stakeholders work together to ensure its successful completion.

[illegible]

המחברות נא להעביר את המכתב למערכת המכתבים, תיבת דואר 100, תל אביב 6100, או למערכת המכתבים, תיבת דואר 100, תל אביב 6100.

מחבר: ד"ר יצחק ש. שניידר

[illegible]

נמסרתי בידיהם על כל ישראל ויבטחון אלהים
והכל ויחלש פניו מקצוץ נישן, והכל גלותו

Year	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100
1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036	2037	2038	2039	2040	2041	2042	2043	2044	2045	2046	2047	2048	2049	2050	2051	2052	2053	2054	2055	2056	2057	2058	2059	2060	2061	2062	2063	2064	2065	2066	2067	2068	2069	2070	2071	2072	2073	2074	2075	2076	2077	2078	2079	2080	2081	2082	2083	2084	2085	2086	2087	2088	2089	2090	2091	2092	2093	2094	2095	2096	2097	2098	2099	2100	

ಅವನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ

प.प्र. १३४

1000

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED

הגדיר חיים ויהי שלא עתיק בודדים

1. **THE STATE OF TEXAS, County of _____, do hereby certify that _____, of the County of _____, State of _____, is the duly qualified and authorized representative of the _____, and is authorized to execute and deliver the foregoing instrument, and to perform all acts and duties in connection therewith, and to receive and accept of all moneys and property that may be due or payable to or for the same.**

ה'תש"ח כ"ח שבט

[illegible][illegible][illegible][illegible]

דבר י' ו'א' י"ד פ"מ נ' יצ"ל והשובות

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

(c) 0.5 to 1.0

לשכת רב צדק וציונות בימי חכם המשפט

א) חלק ב' אך נהר האנשים חזרים מורשים טובה ישראל בלי פחד הנשים לבנות בשם לעצמם
במשפט שמה ידעו במה לעצמם היו כעצמו בן זמנה שאנו חוששים לו. ואם אמר אומרים
האנשים לעצמם לבנות את זה לא חששו חז"ל אלא חששו שישאר במחנה ישראל רבנו במה

[illegible]

三、

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Dr. P. V. S. Rao

1. The first of these is the fact that the
 2. Government has not been able to
 3. maintain a consistent policy in
 4. the past. It has been too often
 5. inconsistent and contradictory.
 6. It has been too often
 7. inconsistent and contradictory.
 8. It has been too often
 9. inconsistent and contradictory.
 10. It has been too often
 11. inconsistent and contradictory.
 12. It has been too often
 13. inconsistent and contradictory.
 14. It has been too often
 15. inconsistent and contradictory.

החלטתו של בית דין זה, תהיה כפוף להחלטת בית דין זה.

[illegible]

סעיף 17א. (א) הממשלה

[illegible]

המחברת היא חברה באגודת "החברה לשיקום ספרות" וכן באגודת "החברה לשיקום ספרות" וכן באגודת "החברה לשיקום ספרות".

11-21-61

一、（一） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 二、（二） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 三、（三） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 四、（四） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 五、（五） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 六、（六） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 七、（七） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 八、（八） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 九、（九） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。
 十、（十） 凡屬本會之社員，其姓名及住址，均應向本會登記，以便彙編名冊，呈請政府備案。

[illegible]

1. The first step in the process of the development of a new product is the identification of a market need. This is often done through market research, which can be conducted in a number of ways. One way is to conduct surveys of potential customers, asking them about their needs and preferences. Another way is to observe the behavior of potential customers in the marketplace. This can be done through focus groups, which are small groups of people who are brought together to discuss a product or service. Another way is to analyze sales data from existing products, which can provide information about the types of products that are most popular and the reasons why they are popular.

התאחדות המורים

[illegible]

עס איז נישט דא קיין שום אונטערשיידענע פון די רבנים ווייל די מדרש איז נישט אמת און עס איז אריין געשטעלט געווארען אין יור שלא ברצון הרבנים, נאר דרכו בקורש די בעל חבית פון יור טיעט וואס ער וויל (אזוי ווי ביי קאסט ימ"ש ועוד).

ב"ה

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

מודעה

באסיפה שהתקיימה ביום שנכפל בו כי טוב לסדר בראשית, כ"ה לחודש תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק, בלשכתינו. ואשר בח השתתפו כמח עשרות מחבירינו הרבנים הגאונים שליט"א ובראשם הגאונים הצדיקים שליט"א חברי הנשיאות. על דבר הערעורים שנפוצו כי המקולין (גם אותן שהם בהשגחת רבנים מובהקים) מוכרין בשר שאינו מנוקד ויכולין להכשל ח"ו באיסור חלב החמור. אחרי משא ומתן ודיון ארוך, הוחלט לפרסם כדלהלן:

- א. לא נתברר לנו שום יסוד לערעורים הללו, ולכן כל מקולין בחזקתו הראשונה דאס איז שער גמור אזוי ווי די אלע ווייטען וואס איז דארט פארגעגאנגען. אויך אין פילען אסיפה עומדים. האט איין רב זיך אריינגעשטעלט און אמען געפרעגט - צו ס'מעג עסען די מלייש צו נישט, האט קיין שום רב נישט גענטערט ווייל זיי האבען געוויסט דעם אמת, נאר די איינער רב וואס האט יאחרען לאנג געזעצט די חביר אויף מיל-פארט זיך אונטערשטעלן צו עס איז נישט און ס'מעג עס עסען - עס איז פראדעג!!!
- ב. סדר הניקור הנהוג פה במדינתנו הוא כפי שנהגו בקהלות קדושות משנים קדמוניות תחת דגלם והדרכתם של רבותינו מאורי הדורות זי"ע. דאס איז אויך ליגענט די אלע מנקרים דא זענען נישט קיין מנקרים, זיי זענען בוטשערס און זיי זענען מכיון שישנם שינויים בין מקולין אחד לחבירו על סדר הניקור, כאשר נתבאר באסיפות שהתקיימו בהתאחדה"ר עוד בקיץ שנת תשמ"ב לפ"ק. נבחר עתה ועד של רבנים שהחליטו בהתייעצות והסכמת חבירינו הרה"ג שליט"א לקבוע סדר כללי על הניקור. ותורה אחת יהי להם. בוטשערס אז עס איז דא חלב אויך געווייטער שטיקלאך פלייש על כן זאל מען אכטונג געבען, און דאס מיינט מען דא אז מ'וועט דאס יעצט מחקן זיין "די חלב" - עס איז נישט קיין ניקור. נאר עיינער זאל נישט ווייטען דער פון מ'זאל עסען בלויז מ'זאל נישט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין. נאר עיינער זאל נישט ווייטען דער פון מ'זאל עסען בלויז מ'זאל נישט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין. נאר עיינער זאל נישט ווייטען דער פון מ'זאל עסען בלויז מ'זאל נישט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין.
- ג. אותן שאין להם השגחה מרבנים, לראות אם עושים מלאכתם לפי ההוראות שינתן להם. עס וועט זיין משגיחים אזוי ווי די התאחדות הרבנים האט געזאגט אז עס וועט זיין משגיחים אין די להם. וויליאמסבורגער בעקערס נאך די מעשה וואס מ'האט געפראכען טרייטענע אייער ביי איין בעקער.
- ד. המנקרים שישתלמו בסדר הניקור אשר יונהג על ידינו, ויעמדו לבחינה ונסיון, יקבלו תעודה על זה. איינער פון די וועט איז דער זיין פון נירכאטור רב, נ,!!! פרעגט מען אייך איז דאס א ועד, הייסט דאס מחקן געווען?
- ו. אלו המקולין אשר יצייתו לדברינו ויהיו סרים למשמעתינו, יפורסם שמותם שיכולין לסמוך עליהם. און טאמער נישט וועט מען עס דורך זיין מיט טעראר ביז ער וועט זיך אונטערגעבען.

שלהי תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק.

התאחדות הרבנים דארה"ב וקנדה

וואו זענען די אונטערשיידענע פון די רבנים וואס זענען געווען ביי די אסיפה??? זיי האבען געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, פאר וואס האבען זיי נישט אונטערגעשריבען די מדרש??? נאר וואס דען, די רבנים האבען נישט געזאגט אז מ'איז נישט דא קיין חלב, נאר דער קופץ בראש אליין האט געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, נאר עס האט עס נישט געפאסט אליין אונטערגעשריבען.

געוואלד!!!

מען עסט טריפה

אלס כשר!

אינער טאכן אדערן זענען די רבנים מספידים צוגעגאנגען צום
למחל נעבן נוסח און מיט א ניגון פון "איכה" אריבערגעבן וועט
למחל און מידות טובות דאס איז געווען א גאלדענע געלעגנהייט
אריבערגעבן די חסידים פון די דרשה-ספרים, וואס זענען שוין לאנג
געלעגן אין ווער מאגנען... האט קינער פון די ניש געוואלט מוחז ווען
אויף אזא "מצאה"... די היפט-מעלה פון נוסח, האבן די רעדנער
היך באטאגט, איז געווען דין תורה, וואס ער אליין האט געלערנט און
אויך געלערנט מיט אדערע, ווער א שיעור האט ראך "געלערנט"
מיט סלמול, זייער און בקיאות - כאווד הנאות... הייסער איז
באטאגט געווארן - אבער שוין נישט אזוי היך - דין צדקה און
ענינות, וואס איז גלייך געווען צו די צדיק הדרו פון "האש" - צדיק
טובס בעוון הדרו - האבן די געקלאגט, "חבל על ראבין ולא
משהבין" - זאל ער דין א מליך ישר פאר כלל ישראל... זיבלע
הקוה לנצח - האבן די אריבערגעבן.

די חסידים האבן זיך פארציגן, און דער נוסח האט נישט געהאט
קין כח די אפצושטעלן... אבער אין באוואוסטשין פון מה איז
געהאנגען א פראגע: "ווען וועלן די אריבערן צו טרעפן?" "ווען
וועלן די אפשטעלן דעם שטראם פון הייסע" טרעפנען טרעפן?
ענדליך האט דער נוסח דערהערט דאס שטארקע קלאפן פון
פאלענדיקע שטיקער ערד אריין ארום, "האש" ענדליך דער מדינת
הגליל - האט דער מה אפגעזעצט מיט פארליכטערונג, אבער
היך כדי רבד האט זיך אראפגעלאזט א זען אריין ארום און עס האט
זיך דערהערט אן אומהימליך געשרי: "דער מלאך דומה איז דא!"
- "מה שמך?"
- "סיידיש בן יאקיש".

- "סיידיש בן יאקיש, דער בית דין של מעלה דעם דין!"
א געשענעניש-טונקל געשטאלט האט ארויסגעלאזט א בילד
צווישן שניידיק געלעכטער, וואס האט פארגלייכערט דאס בלוט אין די
זענען... ר' סיידיש האט מיטאמאל דערמילט ווי ער ווערט געטראגן
אין דער לופט מיט א קאפ-שווינדלעכע שוועלקייט. פלוצלינג האט א
בליאק געטאן פאר זיינע אויגן א פארבלענדענע ווייסיקייט, אן "אור
הנצח", און ער האט זיך רעדען אין א ריזן גרויסן היכל פארן בית דין
של מעלה...

ביי א טויטן, געזעקטן, ווערן טיש זענען געווען א צאל זקנים
מיט איידעלע שיענדיקע פרומע און שטרענגע, ווערדיגענדיקע
אויגן. אדום זענען געשטאנען א טרעפ מלאכים, טוטע און כבוד, אין
ווער לופט איז געהאנגען די געשפאנטקייט פון "עולם האמת"... ר'
סיידיש האט א דערשראקענער זיך דערנענטערט צום טיש, פלוצלינג
האט ער רארט רעדען דין רבין, דעם ראש ישיבה, און ער האט
פריער אפגעטאטעט... באלד אבער האט אים געזען אריינגעציענע א
גראבן "ספר הדין" אריינגעציענע פון רארט ר' לעבנס געשיכטע
פון "דאס בית דין", א קורצן איז ר' סיידישן דורכגעגאנגען איבערן
לייב, קודם כל האט דער מלאך קניג אריבערגעבן ר' סיידיש
"חמאח נערים" פון דער אלטער היים, וואס ער האט שוין לאנג
געהאט פארגעסן... דאס פנים וועט האט געפלאמט פון כושה, און ער
האט עס געזוכט צו באהאלטן... ווען דער מלאך איז פארטיק געווארן
מיט דער "הקדמה" פון דין לעבן, האט מען אריבערגעשט דאס סאמע
"געדיכטע", פיקאנטע, קאפיטל פון דין רבנות אין אמעריקע, ליטן
דעקארד איז ר' סיידיש געווען א "רב המכשיר" און "מחיד אסורים"

דער ראש בית דין

אויפ'ן

עולם האמת...

אן אקטועלער פעליעטאן - און אויב איז
וויילט, איז עס נישט קיין חלום...

מן שמעון ארי' שווארץ / לאס אנדזשעלעס

געשטארבן פלוצלינג ר' פייוועל ראש בית דין, מיט'ן שיינעם
"קלויטער פנים" ("קלסטר פנים"), גלאנציגער מאהאנאני בארד
און הייכער, סאמעטענער יארמולקע...
געשען איז עס באלד אין דער פרייט פרייטיק, די פייוועל
האט גראדע אנגענומען א סול מול פיינקוכען מיט געפרעגלעטע
ציבעלע (ער האט "סטראשנע" ליב געהאט געפרעגלעטע
ציבעלע), ווען די הארץ אטאקע איז געקומען, און איידער די
רביצין האט באוויזן צו אלארמירן די שכנים און ברענגען א
ראקטאר - איז דער ראש בית דין שוין געלעגן א גלייכגילטיקער
אין אנטוועכן אריין בעט, די יארמולקע פאדדוקט אין א זייט, א
שטיק געפרעגלעטע ציבעלע צווישן די בלאע ליטען - גאנץ
טויט.

די נייעס פון דין פטירה האט זיך צוטרעגן אויף פליגלען אין
שטאט, און פארנאכט זענען זיך צוזאמענגעקומען די רבנים-הגאונים
און רבנים און נוסטרים שול אריבערהיין ווער "צער" און מספיד דין
די "אבידה שאינה תחיה". דאס זענען געווען די וועלכע ליט האט
האבן אים ביים לעבן בארערט און אריבערגעט אויף אים "כל דבר
אסור", איצט זענען די אלע געשטאנען מיט אראפגעלאזטע
טרייערע פרומע, גרייט צו באווייזן מיט א פוסק, א גמרא, א מדרש,
אז דין פטירה איז גלייך צו חורבן בית המקדש, אז דער כלל ישראל
מיט וועט ערשט איז שולדיק אין דין פטירה, און אז מיד אלע וועלן
נעבען געבליבן וועטע ידמים...
אויב-אן איז געשטאנען דער דעמבער "אויך" מיט די
הילצערנע סלעקלעך אנשטאט נעגל, א שווארצער, קורצער דעקטור
האט אים צוגעדע... מיט אן אריבערגיין מן דוד אין איין זייט, צו
באזייגענען דעם פלאץ פון נוסטרים "דאש", עטלעכע מאל האט
אייבער אריבערגעט, אז "דער וואס איז נישט געווען אין מקוה וואל נישט
צוגיין צום ארון".

געוואלד!!!

געוואלד!!!

מען עסט טריפה

אלס כשר!

דערציל ווי איר זינט געווארן א חוטא ומחטא את הריב"ם — האט אים ווי ראש ישיבה געזאגט. — "כעצם. מור דובי. בין איר נישט שולדיק. נאר די אומשטענדן. פנעי חומן". — האט אים ר' מייזש געענטפערט. "מיט חוזה אליין קאן מען איר אפערקע קיין פתחה נישט מאכן. איר זענט גאנצער מדינה זענען קיין פאראן עטלעכע רבישע שטעלעס באזעצט פון חלמידי חכמים. און ענגליש. דער המדעס בעפארזונט א "ריב" און עס האבן מיט א גוטן ענגלישן אקצענט צו א בן חוזה. אבער פון "מאגן-אידישקייט" האלטן זיי נאדער יא. זיי פאסטמאקענען זיך מיט גרויס הנאה מיט די פארשידענע פלייש פראדוקטן אזוי לאנג ווי ס'איז דא רעדן א "הכשר". מען ער וויל א געבליפטער. איר רעדער די כשרות אינדוסטריע א מיליאנערקע ביזנעס און די "ריב"ס מכשירים" לעקן דערפון אפ א פערט. כאטש נישט כשרין. ביטל... — "דו פוסע. עוכי ישראל!" — האט דער וקן געשרייען. "צוליב פתחה און באקומעמליכקייט האסטו מאכט געווען גבולות וטרפות צו א העלט א גאנצע. אסילו צו ביי הישיבה, און פארוואס זאלסטו טויטער אידישע היימען אין טריפהנע. טומאדיקע פרועמאדירעס. וואס זענען טוממס את הלב חומן..." "גיחנות כלה האה איר מלה!" — "אבער. טייערע רבי, פארוואס ווארעט איר די גאנצע שולד איר זינט? וואו זענען מייע שחטים, וואס האבן מציא טריפה געווען מנחת יום? און מיין בית דין?" — "חנה. ריינע שחטניש. די וואס האבן נישט געוואוסט וואס איז א "סיכא כשרין". א "חנה" געזען וואס א מדינה נקבת מוחים (שייכער) אין מעדאן. און אסילו נישט געקאנט געהערט שטעלן א חלק. אירע אפסטאלן זינט געקאנט ארומשטעלן די חמשה הלכות שחיטה: די וואס האט דאך בבונה אייגענליכן די ראדיקע אומפארשטאנדליכע "שחית דוד לשאל"ס" ביי זיין וואלן נישט וויסן אין שחיטה בין מיטען לשמאל. היינט זיין "בית דין חזון" פון קליין און גרויס האסטו דאך געזאגט פאר זיין א "שחטניש". גוט באקענט? — "יא. רבי. אבער דער ריב דער חלמידי דברי מי שמעית?" — "געזיט וועלן זיי נישט איינמיין זייער ענטש פאר זייער וואלן אין ממשל וויין את הריב"ם. אבער איצט האלט מען ביי דיר."

דאס אייגענעמע מעקען פון מייזשער אקסן. וואס האבן זיך צווישן אריינגעקומען אין היכל פון בית דין של מלכה דודס צו זיין ר' מייזש האט אים געמאכט שוידען... "טאן איר טענה. מור דובי. האב איר: איר האב געלערנט ביי איר און דורך בהמות כשרות" — ווארף איר נישט געשטראפט וועט פאר אלע "כשרות" אנטער מיין השגחה... "דו נאכטאן. דו. לך..." האט דער ראש ישיבה זיך צוגעזען. — היינט רען נישט, און ס'איז נשחטה הטבע געווארן פון זמן געבא. און היינט איז נישטא מער קיין דורך בהמות כשרות. און אנדא קאן מען נישט אנהענגן דעם כלל ווען די בהמה איז נישט נשחטה כשר. וואס וועמאלט בלייבט די בהמה בחוקת איסור... א שטילקייט איז אנטשטאנען אין היכל רוח דין. נאך א שריצע באראנטע איז אריינגעטראגן געווארן דער פסק דין. "היינטיג בן יאקיש. זיין ענטש פאראן מאכט טריפה וויין איז מכלול צו ווערן אין א מלך דער חטא הריב"ם וועט זיך אייביק באגלייטן און נישט לאזן זיך חשונה טאן. אזוי וואס וועסטו קיין חקמה נישט האבן לעלס וועלעם עלמא..."

די מלאכה חלה האבן זיך היינט און גילציק צולאזט. זיי האבן פלוצים א כאפ געטאן ר' מייזש און ערנען מיט אים פארשטאנען...

איר א גרויסן מאשטשאב. דער עיקר אבער האט ער זיך פארנומען מיט כשרות אין די שלאכטהייזער און כטשער שאפט. אנטער זיין "השגחה" איז אומענטוס אריינגעקומען די "כשרות"... עס האט געקענט. למשל. פאסירן אין וועג שלאכטהייזער. און אן אקס וואל האבן נישט צוגעקן. לויטן כלל יק"י (כי) משמש ב"ר לשוחט". אירע נאך 5 לעבערס... צוריקגעווערט. וואס הייסט א נארישער אקס? מייזש אים געבן א טאן צוגעקן און לעבערס — נישט ער... אבער אסילו נאראמאלעדייט האבן וועג שלאכטהייזער און כטשערס הנאה געהאט פון אים. וועג שוחטים זענען געווען "גוטע באקעס". וואס האבן געוואוסט וואס מען וויל פון זיי... דער עיקר אבער האבן זיי געקענט אריינלייגן זייער האנט אריין "בדיקה". אפרייטן אלע סיכוח און אנאנסירן "גלאס כשר"... אין דורכשניט זענען 70 — 80 פראצענט בהמות "כשר" געווארן ביי זיי. און אירע נויטיק איר "גלאס". אירע היידע א שוחט איז געווען א "בטלן" און נישט געקענט אריינגעבן דעם מידימום 70 פראצענט. האט אים ר' מייזש אן צערעמאניעס משלח געווען און פארביטן מיט אן אגידע. קאנדידאטן האבן קיינמאל נישט וואלטן די רוחות המורידות הער הווייזט אן געוועזענע וועגן קודם כל געווען די "כלל קודש" פון "יוזאפ". די חומים. דורדיק מלמדים. "באהלסער". שטשים. א.ד.ג. די ראדיקע אירן זענען געקומען פון די לאגען און א טאן מיט ווייניק פארמעגן און נאך ווייניקער דאט שמים אירע פרינציפן... פאר א פאר דאלאר האבן זיי לייכט געפונען א שוחט און עס האבן א "קל". וואס האט זיי יעל רעל אחת אריינגעלערט דאס "טאך" פון שניידן אקטישע העלדער. און מער האבן זיי נישט געוואוסט און נישט געוואוסט... אזוי ארום זענען זיי "מכשיר" געווארן. און גייט געווען צו טאן אלץ וואס די שלאכטהייזער און די כטשערס האבן פארלאנגט. אסט האט איר פאסירט. אז די סעלעלייט אין די שלאכטהייזער האבן זיך אומגעטראגן מיט "כשר" געזען. אין ווערע קעשענעט אן "זענענאלט" די שוחטים אין ווער אריבעט וויך אפסטעמפלען די רעשלאגענע בהמות. ווערע צוגעקן און לעבערס...

דער מלאך קיינער האט געענדיקט ליינען דעם לאנגן רעקארד און געטרעט ר' מייזש וואס ער האט צו זאגן וועגן דעם. "וועלע סאנטאדע. אריינגעטראכט פון מייע שחטים. די נישט פארגעט!" — האט ר' מייזש קאטעגאריש געענטפערט. "איר אהיי" — האט דער ראש בית דין א געשרייע געטאן — "זאלן קומען די שוחט!" ביי דעם האט ער א צי געטאן א שטד און עס האט זיך געעפנט א גרויסע פארהאנג. פאר ווייניק אריין האט זיך פלוצים אנטפלעקט א שוידעליכע. מאקאבישע סצענע: די הייט ר' מייזש אריין האבן דעוועייכט האט ער געווען מחנה פון מייזשער אקסן אין ווילדן געלויף. די העלדער ביי די וויכענשניטן. האבן געשטראפט מיט הייסן. פרישן. בלוט... ווערע דרעט. ביזע. אריין האבן געברענגט פון כעס... די אלע מחנה האבן געצילט צו איין פונקט — דעם ראש בית דין... א ווילע איז ר' מייזש געשטאנען א סאכישעטער. פארשיינערט. מיט אפאל האט ער זיך א ריט געטאן א פון פלאץ און צו לאפן צום בית דין טיש: "דאסערעט, רבי!" — "בייטו מודה. מייזש. אין אלע ריינע חסאדי?" — האט אים וויין רבי געטרעט. — "יא. רבי. וק הסר ממני את המוח הזה!" דער וקן האט א פיר געטאן וויין האט איר דער לופט. און די גאנצע שרעקלעכע סצענע איז מאמענטאל פארשטאנען. — "און איצט. מיין חלמידי."

געוואלד!!!

גם רבנים יכולין לטעות – וגם רבנים יכולין להכשל

כמה תמיהי סליקו ואזלו מפי הרבה מהמוני העם.

(א) האיך יתכן שרבנים יטעו לומר על חלב, דשומן כשר הוא.

(ב) ממ"נ אם הרב נאמן לשאר איסורי תורה למה אינו נאמן בענין חלב.

(ג) הכי צריכין לחוש למה שיש מערערין כי יש חלב, כל שאינו בקי בענין.

(ד) הכי באפשרי שחלק מינכר מכלל ישראל יכשלו באכילת איסור כה חמור שעונשו בכרת.

(ה) האם יש היתר למי שבקי ברוע המצב לאחוז בפלג השתיקה ולהיות בשב ואל תעשה.

(ו) האם רשאיין הרבנים המכשירין להעלים עין מן הערעור שלא תפוסם כבודם.

(ז) למה באמת יצא תקלה זאת מיד גדולים ורבנים.

(ח) למה יארה כזאת שציבור גדול ורחב יכשל בחלב?

תשובה: על ראשון ראשון, (א) האיך יתכן שרבנים יטעו – דבר זה מקרא

מפורש הוא (ויקרא ד') "ואם מעיני העדה נעשתה לשגגה" ופירשו חז"ל (ע"י רש"י) שהכוונה כי נעלם מסנהדרין שהם עיני העדה והא דבר חז"ל מפורשין בהוריות הורו ב"ד לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה וכו' ומבואר שם להלן דף ג' דחייבין ב"ד להביא חטאת על שגגת הוראתן.

ומבואר ברמב"ם (ה' שגגות פ"יב, י"ג) דמייירי בבית דין הגדול שהוא הסנהדרין שישבו בלשכת הגזית (אשר עליהם הכתוב אומר לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל) ומייירי ג"כ ששגו כולם בהוראה זו והורו להקל. וז"ל הרמב"ם שם: "כל דבר שחייבין על שגגתו חטאת קבועה אם שגגו ב"ד הגדול בהוראה והורו להתירו ושגגו העם בהוראתן ועשו העם ... ואח"כ נודע לב"ד שטעו הרי ב"ד חייבין להביא קרבן חטאת על שגגתן בהוראה ואע"פ שלא עשו הן בעצמן מעשה שאין משגיחין על מעשה ב"ד כלל בין עשו בין לא עשו אלא על הוראתן בלבד" עכ"ל.

ולהלן שם (פ"יג ה"א) וז"ל: "וכן אם הורו וידע אחד מהן שטעו ואמר להם טועין אתם ורבו עליהם המתירין הרי ב"ד פטורין ... שנאמר ואם כל עדת ישראל ישגו עד שישגו כל הסנהדרין" עכ"ל.

ומבואר להדיא (בהוריות ב') במרא דמייירי גם בהוראת חלב להיתר, וז"ל רש"י "לא תוויי הורו ב"ד שחלב מותר, וברש"י על המשנה הורו ב"ד "כגון שהורו שחלב או דם מותר" וברמב"ם שם (פ"יג ה"ד) "הורו ב"ד שחלב מן החלבין מותר ואכל וכו' ואח"כ הורו שעי"ז פלונית מותרת ועבד אותו עי"ז עכ"ל. המעיין היטב בש"ס ורמב"ם שם יראה שעל הרוב נקטו לדוגמא הוראת חלב, ע"ש.

ומעתה לא נשאר לו אלא להתבונן קצת אם אצל הסנהדרין שהיו גדולי

הדור ממש בתורה בחכמה ביראה ובאהבת ד' ובמדות טובות, בלי שום גיעות, כמבואר ברמב"ם (ה' סנהדרין פ"ב) דסנהדרין היו בעלי חכמה, נפשם שפלה, חברתם טובה, גבורים במצות ומדקדקים על עצמם וכובשין יצרם, לא יאה להם שום גנאי, ולא שם רע, ויהא פרקן נאה, שונאי בצע ואף ממון שלם אינם נבהלין עליו, אוהבי האמת, שונאי החמס ובורחין מכל מיני העול, מונקין מעון וגם ממומי הגוף.

ואחר כל אלו ה' באפשרי שתזדמן להם מכשול בהוראה להתיר חלב ולומר על כולן או מקצתן מותר, אע"ג דחתיב אלקים נצב בעדת קל, וגם ישבו בלשכת הגזית שהוא בבית המקדש אשר שם עיקר השראת השכינה מ"מ אפשר שיאיר זאת, שהיו שבעים ואחד צדיקים יושבין יחד ועטרותיהן בראשיהן. ומה יענו אזובי קיר כמוני היום שרחוקין אנו מלהשיג אפילו כטפה מן הים קדושת הסנהדרין. על אחת כמה וכמה שאין מן הנמנע שיאיר כזאת.

ודבר נפלא מאוד מצאתי בדברי חד מקמאי מדבריו כי אדרבה כל הגדול מחביריו יותר עלול להכשל בחטא כזה אמר הכתוב: אשר נשיא יחטא. מאחר שהוא מורגל בגדולה רבה כ"כ, שהוא מלך על כל ישראל, בודאי יבוא לכלל נאווה זו תביאו לכלל חטא בלא שום ספק. (וזהו ויקרא דף כ"ב ע"א, ויש"י, ורבנו בחיי ותולדות יצחק, וכלי יקר).

ולפי"ז מי שבא בטענה כזו עדות הוא ששכח מקרא מפורש וגמרא מפורשת.

(ב) טענה שני': דאם הרב נאמן לשאר דברים למה אין נאמן בזה. אהובי ידידי לא עלי תלונתיכם כי אם על תורת ד' תמימה, והאיך יאמר הקרא שמעיני העדה נעשתה לשגגה והלא אם נאמן לכל איסורי תורה כמו שהכתוב מצווה ואומר "לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך" האיך שגג בד"ן זה ש"מ שאין אנו דנין היקש וגו"ש כזאת ובאפשר שיה"י בקי בכל התורה ויאונה מכשול של שגגה לידו.

(ג) טענה שלישית: – האם צריך מי שאינו בקי לחוש למה שיש מערערין, הנה לא נכניס עצמינו בפלפלה של תורה לברר הדבר משורת הלכה כי אין כאן מקומו והדבר סובל אריכות, אולם רצונינו לבא בדרך אחרת וקצרה, שני טענות גדולות מנוגדים לטענה זו, חדא לכל המון, והשנית ליראי ד' ואנשי מעשה.

ראשית הלא קבעו לנו חז"ל כי גדול המחטיא יותר מן ההורג () ובהו הורו לן חז"ל כי אצל ישראל הנשמות העיקר ומחויבין ישראל למסור נפשם עבור אמונתם וקדושתם והנשמה הוא נצחי והגוף טפל הכלי אומנות בלבד לעבוד בהו ליצור, והאי עלמא כפרוידור לפני הטרקלין.

ואי"כ יתבונן כ"א בדעה נכונה אם יבאו מערערים לערער כי באכילת מאכל פלוני יסתכן גופו ויחלה קשות עד למיתה ממש, כל בר דעת יתרחק מאכילת דבר פלוני בתכלית כי מה לו לצרה אפילו מצד הספק, וכן אם יבאו מגידיו ויאמרו אל תסע בדרך פלוני כי לסטים קשים הורגים נפשות על הדרך.

ולעמחם יאמרו אחרים אל תדאג ועל אחריות שלי תוכל לנסוע, כל בר שכל לא יכניס עצמו לספק סכנה וגם לא ישלח בניו או בנותיו ושאר קרובי משפחתו בדרך זו, וכפי כחו ועתו ירחיק גם אחרים מהליכה לשם.

ואיכיל הלא כן הדבר הזה ממש בעינו חלב, אכילת חלב אפילו בשוגג מטמטם חלב וכורת נפש ונשמה משרשו העליון כמבואר בקדמונים ואחרונים (עיי' אגרת לקדושה מרמב"ן פ"ד, ופרי"ח ושי"א סי' פ"א) וגם כאשר כל העם בשגגה מכניס נפשות ישראל לצד הטומאה ומעבירן מדת ישראל (עיי' שו"ת ד"ח ח"א יור"ד סי' ז') ולעולם לא יזכה לראות אור גם לעוה"ב (כמבואר ביסודי"ה פ"ז ע"ש) ולפי"ז מי פתי יסור הנה לפטם גופו בדבר שיש מערערין ואומרים כי יש בו סם המות הממית נפשו רוחו ונשמתו של אדם ומורידו עד שאול תחתיו ומי יקח נפש בניו ובנותיו ולכרות נשמתן ממקור העליון אפילו במקום ספק.

וגם בחלק הגוף הלא עונשו במזיד בכרת, ובשוגג בשגגת כרת, ומי עלה בשמים וירד להעיד כי מי ששמע ערעור על ענין ניקור החלב ואוטם אזנו באמרו מי יאכילנו בשר שנידון כשוגג, והלא סוף כל סוף מעשים שבכל יום מעידין שהגיע הזמן לפשפש במעשים אחר הטאות של עונשי כריתות בו בפרק קובי"ה ואפילו ילדים נחטפים באופן פתאומי בשחר ילדותם, וכי חשיד קובי"ה דעביד דינא בלא דינא, ואין הזמן לחפש לימודי זכות על כל דבר ולנהוג בו היתר בזמן שרואין כי כל יום קללתו מרובה מחבתתה ילדים קטנים נשארו בלי אב או אם ואין עונה, בוכין מרירות והורים בוכין על ילדיהם שנחטפו טרם ידעו להבחין בין טוב לרע.

וגם החסידים ואנשי מעשה אנו נואמים האיד מצא קנה המדה למדוד אשר נזירות מאכילת קניידלע"ך וגעבראקטס (מצה שרי"ף) או קניית אחרונג יקר בן כמה מאות בכל הדורות. ועלייה מהדרת לס"ת, וטלית נאה, מוכרחין להדר אחריהם יותר מגופן של תורה שהם יסוד נשמת חיים, של יהדות החדית וקיומן כמו הרחקת אכילת בשר שיש עליהן ערעור מטעם בלתי ניקור הוגנת. וד"ל.

טענה רביעית: — הכי אפשר שחלק גדול מכלל ישראל יכשלו, התירוץ ע"ז הוא ברמב"ם הנ"ל (ה' שגות פ"ב ה"א) וז"ל: בין שעשו כל ישראל שבארץ ישראל עפ"י ביד שהורו בין שעשו רוב ישראל ... בין שעשו רוב השבטים. וכי ולחל (פ"ג ה"ב) בזה"ל: כיצד היו יושבי ארץ ישראל שש מאות אלף ואחד. והיו עושין בהוראת ב"ד שלש מאות אלף ואחד ... הרי ב"ד חייבין עכ"ל, ולפי"ז כל ישראל שש מאות אלף, והמענין היטב בשי"ס וברמב"ם יראה דה"ה עשו כלל ישראל כולו, עיין בזה ויקרא כב א.

טענה חמישית: — האם יש היתר לרב או לאחר לשתוק באם יודע ערעור, דבר זה מבואר היטב בשי"ס (שבת נד) מי שיש בידו למחות ואינו מוחה נתפס על אותו עון. וכן אחז"ל (סנהדרין כז) שבעות לט' ויכשלו איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערבין זה לזה, ולפי"ז מי שידוע דבר ושותק נתפס על העון כאילו הוא בעצמו במו ידיו מכשיל הרבים.

ומצאתי חידוש גדול ונפלא בסי' ילקוט מעם לוע' פ' י"ד שהביא מבטל העיסור ושי"ך שדרשו דין זה של כל מי שיש בידו למחות וכי מפרשה זו שמדובר מנשיא שנכשל בחלב ודרשו שבאמת הנשיא לא חטא רק הקהל ובשביל שלא מיחה הנשיא בהם העון חלוי בו. וז"ל שם: (ויקרא פרק י"ד בסופו) ודעו שאם יש במקום גדול שיש כח בידו להוכיח ולמחות על איזה עון או על עול שעושים בני דורו, והוא אינו עושה כן, ואינו רוצה לדבר ולהתערב בדבר כדי שלא ישנאו אותו הבריות, כל החטאים שעושים העיר נחשבים כחטאיו ועון כולם חלוי בו. ולכן נסמך תחלת הפרשה האת: אשר נשיא יחטא, עם סופה של הפרשה הקודמת חטאת הקהל הוא, לרמוז שאם יש חטא בקהל, הסיבה היא, אשר נשיא יחטא, היינו אם הוא גדול הדור ויש בידו למחות ואינו מוחה העון חלוי בו. (כלי יקר, בעל העיסור ושי"ך).

טענה שישית: — אם רשאין רבנים ושאר אנשים מסויימים להעלים עין מגורל המכשלה שלא תפגום כבודם, עיי' משאחז"ל (תורת כהנים ויקרא, ובהריות דף י' מובא ברש"י עה"ת פ' ויקרא עה"כ אשר נשיא יחטא) וז"ל: לשון אשרי אשרי הדור שהנשיא שלו נתן לב להביא כפרה על שגגתו ק"ו שמתחרט על זדונותיו.

ועיי' בספרי' יויאל משה (מאמר ג' שבועות א' קנ"ב) וז"ל: שאם עיני העדה במדה זו להתורות על השגגה אי"ז אלא לשון שמחה אשר בדווינו עכשיו בעוה"ר עדיין לא זכינו לשמחה זו.

טענה שביעית: — למה יארע תקלה לגדולים שבדור, דבר זה כבר ביארו הספרים שזה בא מעון הדור, עיי' הפלא"ה בסי' פנים יפות פ' ויקרא (נה"כ) אשר נשיא יחטא) שבי' וז"ל: שסיבת חטא השוגג לכהן משיח מפני אשמת העם שגורם העלמתו, והביא שם (נה"כ) אם הכהן המשיח דחז"ל כד רגזו רע"א על ענא עביד לגנא סמותא (כ"ק נב) ופריש"י וז"ל: כשהמקום נפרע משונאי ישראל ממנה להם פרינסים שאינן מהגוננין.

ובנור הקודש (בראשית רבה פ' סי' ס"א) תמה ע"מ שמצינו שם דכשלו אמוראי במזיד דאכילה (ומבואר בשי"ס חולין ה' ובתוס' דבאכילת איסור אין הקב"ה מביא תקלה לצדיקים). ותירץ בזה"ל דכיון שנתמעטו הדורות אע"פ שבדאי נמצא גם בדורות אחרונים בני אדם גדולים מאד במעלה מ"מ באשר אין דורם זכאי גם הם יורדין ממדרגתן. ע"כ.

טענה שמינית: — למה יכשלו רבים בפעם אחת? תשובה לדבר כי הדרך הוא בכל עבירה שאדם רואה שאחרים נכשלים בה נכשל אחריה בקל וכל אחד גורר את חבירו ומה"ט בבשר כיון שרבים אוכלים בשר ואינם רוצים לפרוש ממנה עם כל הערעורים מפני אטימת לבם שאר כל הקהל גוררים אחריהם, ודבר זה מבואר היטב בכלי יקר ויקרא ד' עה"כ ואם נפש אחת תחטא ומובא בילקוט מעם לוע' ויקרא פ' י"ד וז"ל: שאם הוא חטא שאדם רואה אחרים שעושים אותו, הוא עלול לשגות שהדבר מותר והוא עשוי לעבור עליו, שכן יש מקום לטעות, אבל חטא שאינו רואה כלל שאחרים יעשוהו, רחוק מן הדעת שהוא יעשה. ולכן אומר שם הכתוב: ואם נפש אחת תחטא. ואמר כאן "אחת", שלא נאמר כן בכל הקרבנות דלעיל, כדי לרמוז שרק הוא חטא באותו החטא, שלא ראה חטא זה אצל אחרים (כלי יקר).

אמת מארץ תצמח

מיט א הארץ פול מיט פרייד און טרערען פון שמחה גיב איך א שבח והודאה צום בורא עולם ב"ה פאר זיין גרויסען חסד מיט וועלכען ער האט אונז בעגאדעט די פארגאנגענע טעג.

נאך פון מיינע ערשטע צייטען ווען איך בין אנגעקומען קיין אמעריקע פלעג איך זוכען ארבעט ביי כשר'ע פליישבענק, זייענדיק ערפאהרען פון מיינ לאנג יאריגער ארבעט אין דער אמאליגער היים ביים טרייבערען פליישען.

צו מיינ גרויס שטוינונג האט איך געזעהן אז דער סדר הניקוד פון דאזיגער גארנישט ראס זעלבע פון אמאל, וואס אמאל האט געהייסען חלב איז דא אין אמעריקא כשר, איך בין געגאנגען פון איין פליישבאנק צו דער אנדערער, אבער אן ערפאלג, איינער בעסער און איינער שוואכער, פארט נישט אזוי ווי ביי אונז אין אונגארן. טראץ מיינע פעסטע טענות אז די גאונים וגדולים און מנהלים פון אמאל אין דער היים זענען פארט געווען גרעסערע תלמידי חכמים מומחים און ערליכע אידען, מיט מער ערפארונג ווי די פון אמעריקא.

די אלע טענות און נאך מער זענען געפאלען אויף טויכע אויערען, צו מיינ גרויס צער און ווייטאג.

נישט וועלענדיג משנה זיין פון דרך המסורה האב איך מיר אבגעזוכט פרנסה בדרך היתר, וכרוך השם אשר לא עזב חסרו מעמדי, גלייכצייטיג האט מיך אבער שטענדיג געפלאגט מיינ געוויסע ווי ווייט מיר האבען זיך דערקייקעלט דא אין אמעריקא בלויז געציילטע יארען נאך דעם חורבן אייראפא, און ווי ווייט הייליג זענען די אויגען פון די אמאליגע צדיקים וואס פלעגען זאגען שטענדיג "אין אמעריקא זענען אפילו די שטיינער אויך טריפה".

כאטש איך האב אין מיינ שטוב נישט אריין געלאזט קיין בשר בהמה, פאר כל חללא דעלמא, האט מיך דאך געדוסען ביים הארץ צוקוקענדיג ווי אזוי מענטשען גייען אריין און ארויס פון כוטשערס קויפענדיג, פלייש — סאלאמי — פאסטראמי — פראנקפורטערס א.א.וו. נישט וויסענדיג וואס זיי טוען מיט זייער נשמה, און מיט די נשמות פון זייערע טייערע קינדער שיח.

דערפאר איז געווען פאר מיר, מים קרים על נפש עייפה, הערענדיג די בשורה טובה, אז **כבוד קדושת אדמו"ר מוויזניץ שליט"א פון מאנסי האט שטרענג באפוילען אלע זיינע תלמידים, חסידים וידידים, נישט צו עסען קיין שום בשר בהמה, (ד. ה. סתם פלייש, סאלאמי, פאסטראמי, קארן ביעף, פרענקפורטער, בעלאני א.א.וו.)**

און דא האט איר געקענט זעהן וואס מיינט רביקות פון חסידים צו זייערע רבי'ן, דאס ביסען פון מויל האט מען אוועק געווארפען נאכן שטרענגען באפעל פון רבי'ן שליט"א, הונדערטער פונטען צוזאמענגעקריפטע פליישען זענען ליקוידירט געווארען, אלעס בלויז אויף איין באפעל פון רבי'ן שליט"א.

אז דאס בהמה פלייש האט ערנסטע חששות פון חלב דאורייתא.

איר האט געמעגט זעהן מיט וואס פאר א שמחה של מצוה דאס איז געטון געווארען, פונקט ווי אחרונג בענטשען און הלל זאגען און עסען א כזית מצה, אהן אונטערשייד, ווייל וואס איז דען א חילוק ביי ערליכע אידען צווישען די מצוה און אלע אנדערע מצות.

מיט א פולען מויל האב איך געזאגט ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, מיט א דאנק אויף דעם עבר בעט איך ביים רבש"ע א חפלה לעתיד אז קנאת צדיקים תרבה יראת שמים, אז אלע רבי'ס מיט זייערע חסידים ראשי הישיבות מיט זייערע תלמידים, מיט'ן גאנצען כלל ישראל זאלען נאך טון דעם וואונדערבארען ביישפיל.

וכדאי היא המצוה הגדולה הזאת שבזכותן נזכה בקרוב להגאל בנאולה שלימה האמיתית אמן.

ר"ח מנחם אב חשמ"ב

הק' שלמה גרינבערג

מחאה לכבוד שמים

היות שיצא לאור כעת קובץ המכונה פרי תמרים נגד סדר הניקור המקבל מרבתינו הק' נבג"מ בדברי דופי והוצאת לעז על מנהגי הקדמונים, ובדברי בוז וקלון נגד גדולי הדור צדיקי דורנו עמודי הברזל אשר כל בית ישראל עליהם נשענים כאילו אסרו דבר המותר במקום שנתברר בלי שום ספק שבעזה"ר זה עשרות בשנים נכשלו רובא דרובא מאחב"י בארצה"ב ועוד מדינות באכילת חלב גמור שאיסורו בכרת רח"ל.

והנה עד היום הזה כבר יצא לאור כמה וכמה קונטרסים וכתבי פלסתר (פאשקווילען) בחירוף וגידוף נגד פל הקודש לנו, וכמובן שאין קץ לדברי רוח, וע"כ לא ראינו לנחוץ לספל בדברי הבליהם ושקריהם כו'. אבל כעת שלדאבונינו הרב נתחלל שם שמים בחוצות וברחובות כיון שאומרים התירו פרושים את הדבר, וכשרואים שאלו שמפורסמים לרבנים ודיינים בקהלות גדולות וקדושות אומרים על איסור חלב החמור גם לאלו שאסורים מדאורייתא שאין צריך ניקור ויאכלו ענווים וישבעו אפילו למהדרין מן המהדרין בלי שום חשש ופקפוק כלל, אמרנו אם החרש החרשנו לעת כזאת, ומצאנו עון.

ממש לא יאומן כי יסופר כי כבר הגענו למצב נורא כזאת שימצאו בקרב עמינו אנשים המפורסמים לחרדים שמכשלה הזאת תחת ידם, וקשה להאמין איך מלאו לבם להתיר דברים ברורים כשמלה לאיסור בכל הפו' מראשון לראשונים עד אחרון לאחרונים בלא פלוג בלא שישימו לב איך מכשילים רבבות אנשים שותו"מ באיסורי כריתות רח"ל ובלא הסכמת מגדולי ישראל היושבים על מדין הבקיאים בהלכות ואומנות הניקור מקדמת דנא אלו שאין להם נגיעה כלל כפרשה זו.

אנשי בליעל הנ"ל יצאו במלחמת חרמה נגד אלו הלוחמים כל ימיהם בחירוף נפש במסירת נפש עצומה למען הרבות כ"ש המחוללת, (וכידוע אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה וההתדרדרות נקטה צעדים מהירים עד כדי כך שכבר משתמשים באמצעים של החפשים שמעולם, הלא המה המשכילים ציונים למינהם שכל כוחם היתה לנגח את שלומי אמוני ישראל המחזיקים בדרך הישן והמוחים למען כבוד שמים.

ובדרך זו מחזיקים הנהו אנשי בליעל בעיתוניהם ע"י הבלברים הידועים לשמצה וד"ל, לחלל ולבזות כל מי שמתנהג על דרך המסורה לשבור קול המחאה מהמוכיחים בשער, ואמצו כל כוחותיהם במלחמת חרמה נגד אלו שעומדים בפרץ בפחדם שזה יפריע בעדם לבצע זממן בלא חרדה מא"ת הדין, ועי"ז נתמלאה הארץ חמס וכל מיני השחתה, ואיש כל הישר בעיניו יעשה, והכל כדאי רק להשיג עיקר מטרתם ושאיתם לשררה וכבוד המדומה, ועוד אינטרעסען שונים כמו שנהוג אצל כל המפלגות.

סגנון הקובץ פ"ת נתחלק לג' חלקים, ח"א זיוף מבהיל מהיפוך להיפוך בסדר ההשתלשלות הניקור שבלבלו המוחות בדברי כחש וכזב.

חלק ב. חלק ההלכה ותראו שזייפו וגרעו לשונות הפוסקים וכן השמיטו רוב הפוסקים המפורסמים והעתיקו רק דעה יחידאי הנדחת מכל הפוסקים ועשו בלבול המוחות גדול כאילו אותן הפוסקים שהעתיקו הם דעתם להיתר בו בזמן שדעתם לאיסור גילו פנים בתורה שלא כהלכה נמצא שם במדה גדושה, חלק ההלכה משתמש למורה דרך האריך לטהר את השרץ בק"ץ שטעמים (חם ושלום לחשוד הכותבים כמומרים להכעיס כי נתמלאו שקיהם "בר" שרם נגשו אל עסק הכתיבה מ"שק של "בר", ע"כ יצא דברי "בורות".

חלק ג' בהקובץ יתבאר היטב שהקילו והתירו נגד מנהגי אונגאריין ושאר מדינות שיצאנו משם (ועברו על דברי הבד"ץ שליט"א מירושלים ת"ו

"שכל המוציא לעז על ניקור אונגארין עתיד ליתן את הדין והוא חוטא על
הנפש וגדול עונו מנשוא, ובמכתב הראב"ד שליט"א נאמר שכל המערער
אחריהם כאילו מהרהר אחרי השכינה ואין לו חלק לעוה"ב ונופל לגיהנום)
ומעולם לא שמענו קלות כזאת לאסוף ליקוטי בתר ליקוטי כל הקולות מכל
הספרים ומכל המדינות להתיר ולהנהיג כן לכתחילה לכל החנותים המהודרים,
וכדאחז"ל מקולי ב"ש ומקולי ב"ה רשע, באופן נורא כזו שלא נשמע
כמוהו מעולם אפילו אצל האנשים הפחותים, וכעת הותר הדבר ע"י שופר
דשופרא המשתוקקים לטפס מעלה מעלה להיות מגדולי ישראל בדור הבא (מי
יתן ראשינו מים וענינו מקור דמעה ונבכה יומם ולילה אחרי התבוננות
מי הם המתכוננים להיות גדולי הדור והמורים בכל מכמני התורה לרבות
דיני כריתות ומיתות בי"ד לדורות הבאים).

בהקובץ יראו הסתירות בהלכה ממקום אחד למקום אחר ומאוד מתאים
"פתגם העולם" שקרן צריך להיות לו זכרון טוב, וגם זייפן תורני צריך
זכרון טוב, שלא לסתור דברי עצמו, ממקום למקום, ומאופני הסתירות
מתבלט שלא ירדו לעומק ההלכה אלא כל סגנונם לסלף ולזייף לעקור כל
דבר מפירושו המקובל והאמיתי.

חלק ד. אנו הולכים רכיל ומגלים סוד כי כותבי התשובות חלק חשוב
מתורתם כבר נשנו במסורת אבותינו, אלא שהכירו אחר זמן כי לא הועילו
בקו' מס"א מאומה אחר שיצאו מן השורה והעיון לחרף ולגדף ולבזות גדולי
התורה והיראה באופן נורא אשר לא נשמע כמוהו מימות כח הש"ץ ימ"ש,
וע"כ החליטו לחלק דבריהם בשני חלקים ח"א ההלכה והפלפול (המסולף
והמזיוף) כדי שיתגלו הכותבים כאנשים חשובים בעלי תורה ובעלי יראה
וחלקי הבזיון אחר שנפו בו י"ג נפה העמידו אותו בתור הקדמה להקובץ,
ובאופן זה ישארו כלפי חוץ נקי מכל שמצה ולא חשו כלל למה שהבריות
ירננו ויעליזו על עורכי הפ"ת על החוצפה וההפקירות שנהגו בכתיבת
ההקדמה זו ובזה נתכבדו בקלון חבריהם, וזה דרכם כל היום, האחר ישפיל
עד לעפר והוא יתרומם למעלה, מבלי להבדיל אם המדובר מת"ח, מגאון,
מצדיק, מפוסק, משו"ע, ראשונים ואחרונים, אחת זו מטרתם שיתרומם קרנם
למעלה, כיסם יתמלא כסף, קרנם ירום בכבוד על אף שכל הנ"ל יהי' לעפר
ואפר. כפי הידועה שמסדר ההקדמה הי' אחד מהכותבים לפנים.

סכום היצא מכל הנ"ל א"א לבלבל העולם ולהתיר חלב וקרומים שהיו
מקובלים מעולם וכן מהוארים בספרים לאיסור גמור מן התורה או מדרבנן
או מנהג (שלדעת החת"ס מנהג הוא דאורייתא) ע"י כותבי פלסתר, ואין
נפק"מ אם הם עלים בודדים או קונטרסים שלימים אם נכתבו ע"י יושבי
קרנות או אם נכתבו ע"י יושבי אוהל שכל מגמתם להתרומם קרנם למעלה,
אין נפק"מ אם הקונטרס הוא בעלת יחיד או שייך לרבים. למדונו חז"ל
אל הסתקל בקנקן אלא במה שיש בה וכל שהקנקן מלא חומץ המעלה אבעבועות
החמץ כבוד רבנים, כבוד הגדולים, כבוד הפוסקים, כבוד מנהגי אונגארין
וכיוצא, בתוספות תבלין של עזות והפקירות וגילו פנים בתורה שלא כהלכה
ובסילוף דברי אלוקים היים בדברים העומדים ברומם של עולם כמו מאכלות
אטורות, כל דבריהם בטילים ומבוטלים לא שרירין ולא קיימין, לסמוך
עליהם בשום מקום בעולם, ובשנים כתיקונם כבר היו מעבירין אותם
מהוראותיהם ולא יכשלו ח"ו בית ישראל בעון החמור שבחמורות פיטום
חלב רח"ל.

וה' יערה רוח טהרה ממרום וילמדו טועים דרך בינה בב"א.

הק' מאטעל בענדער
סגן יו"ר דועד משמרת הניקור
דארצות הברית

קצת ביאור מה הוא הגורם והסיבה למצב הזה

סיבה א', אמרו ז"ל בא לכלל כעס בא לכלל טעות ודבר זה אף בגדולים מאד נאמר, ואף שלא אמרו בא לכלל כעס בא לכלל עון ח"ו, רק לכלל טעות היינו שנתעלמה הלכה מ"מ בדור השפל הזה גם זה יכול להיות.

ב, כי האדמו"ר הזה מקורבים ויועציו הם נערים ואנשי דלא מעלי וכבר איתא בספר מסילת ישרים בפרק כ"ג בסופו וז"ל עוד ממפסידי הענוה הוא ההתחברות או ההשתמש בני אדם חנפים אשר לגנוב לבו בחנפותם, למען ייטב להם, ישבחוהו וירוממוהו. בהגדיל מה שיש בו מן המעלות עד התכלית, ובהוסיף עליו מה שאין בו כלל. ולפעמים שמה שיש בו הוא ההפך ממה שמשבחין אותו. והנה סוף סוף דעת האדם קלה, וטבעו חלש ומתפתה בנקל, כ"ש בדבר שאיליו הוא נוטה בטבע. ע"כ בשמעו את הדברים האלה יוצאים מפי שהוא מאמין לו יכנסו בו כארס ועכס, ונמצא נופל ברשת הגאווה ונשבר. הרי לנו (מ"ב י"ב) יואש אשר הטיב לעשות כל ימי הורוהו יהודע הכהן רבו. ואחרי מות יהודע באו עבדיו והתחילו להחניף לו ולהגדיל הילוליו, עד שדימוהו לאלוה, אז שמע המלך אליהם. ותראה זה הדבר בבירור, כי רוב השרים והמלכים או כל בעלי היכולת יהיו באיזה מדריגה שיהיו נכשלים הם ונשחתים בעבור חנופת משרתיהם. ע"כ מי שעניו בראשו, יותר יזהר ועיין במעשי מי שרוצה לקנותו לו לחבר או ליעוץ, או לפקיד על ביתו, ממה שיזהר ועיין במאכלו ובמשתייו. כי המאכל והמשתה יוכל להזיק לגופו בלבד, והחבירים או הפקידים יוכלו להשחית נפשו ומאודו וכל כבודו. ודוד המלך ע"ה אומר (תהלים ק"א) לא ישב בקרב ביתי עושה רמיה הולך בדרך תמים הוא ישרתני. ואין טוב לאדם אלא שיבקש לו חבירים ימים שיאירו עיניו במה שהוא עור בו, ויוכיחוהו באהבתם, ונמצאו מצילים אותו מכל רע. כי מה שאין האדם יכול לראות, לפי שאינו רואה חובה לעצמו, הם יראו ויבינו ויזהירוהו ונשמר. וע"ז נאמר (משלי כ"ד) ותשועה ברוב יועץ. עכ"ל.

ג, כי בעוה"ר הרצון להשתלט ולהשתרר מביא לכל הרעות וכדאי להעתיק בכאן מה שנדפס בסוף ס' עשר קדושות תנינא להגה"ח מו"ה ישראל בערגער אבדק"ק בוקארעסט מה שכותב שם אודות רבו הייט"ל זצ"ל והדברים שאמר לו הייט"ל בעת שנתקבל הרב ר' ישראל על כסא הרבנות וז"ל שם, ואתאפק לא אוכל להראות עד כמה גדלה אהבת מרן הגה"ק בעל ייטב לב לתלמידיו, אשר אנכי למדתי בישיבתו שנת תרכ"ז גם הוה שפלות רוחו נגד כל אדם תקצר היריעה מהכיל לספר אחד מני אלף ולדוגמא אציע כאן מה שאמר אלי אז בנסעי לשבת על כס הרבנות וקבלתי מאתו ברכת הפרידה במוש"ק כחצות לילה לנסוע מביתי מלאפאש ביום א' לגאליציא אמר אלי בזה"ל פאהרסט מיט דעם "בגינך"? ("יודימתי כי כוונתו באשמורת הבוקר קדרותא דצפרא הנקרא אצל העולם בעינך") והשבתי לו, לא אדוני, בדעתי לנסוע איה"ש מחר אחר הצהרים, ואמר אלי בצחות קדשו, "כוונתי" כי הנך נוסע בגין דאיהו רב, (כלומר על כס הרבנות) ורצוני להגיד לך איזה דיבורים אשר תקשרם במוחך ועמד עמדי באמצע הבית ואמר אלי בזה"ל, וויא דיא קוקסט מיך אן הייס איך היינט אין דער וועלט א רבי און א בעל מופת און מען האט מורא פאר מיר (כי אז היה רב רבנן ואלפי ישראל וגדולי רבנים וצדיקים השכימו לפתחו כידוע) און פיר אויס זייער אסאך אין דער וועלט, אין דער אמת בין איך א גאר נישט, אבער טאקע גארנישט, גאר נישט, נור מיט דעם גאר נישט פיר איך אלעס אויס, ווייל איך ווייס אז איך בין גאר נישט, איך בייג מיך אראפ פאר איטליכען, והבליע אז בתוך דברי קדשו, ויאמר אלי מזה בידך, (שהש"י שאל למשה איזה מדה וכח יש לך והשיבו מטה (שאני יכול להטות א"ע לפני כל אדם, וע"ז אמר לו השי"ת) ואת המטה הזה תקח בידך (שתקח בידך המדה הזאת של מטה ושפלות הרוח) אשר תעשה בו (במדה הזאת) את האותות והמופתים, והנה אתה אהובי תלמידי צעיר לימים ה' יאריך יו"ש, והנך נוסע עתה לגאליציא מקום אשר בגלילות ההם יש כתות כהות חסידים שונים הדבוקים כל אחד לרבותיהם המפורסמים הגדולים, ובעוה"ר בעתים הללו זה פוסל דינו של זה וזה וכו' ואתה אולי ח"ו לא תוכל שאת ולהתאפק מלהתערב בענינים אלו וכו', או כשיבואו הימים נוראים וכל אחד יסע מעירך לרבו ויוחלש דעתם ביודעך כי הנך מתפלל יפה ודרשן מפואר כמו ששמעת ממני ותאבה למנוע איזה אברך מנסיעתו, אשר ישאר אצלך וכדומה, ויהי לך עי"ז רדיפות ח"ו וכו' לכן קיק מיך אן דעם אלטען מיט דער ווייסער בארד הנני מייעצך שתסבול הכל ותשתוק על הכל ותכוף ראשך נגד הכל ואזי יהיה לך שלום ושלוח עכ"ק.

ובאמת כל הענין והנהגה הזאת תימה הוא, היינו שלאחרים חושדין שכל מעשיו הן, מחמת שנאה ומלא שקר ושאר ענינים, ועל עצמן אין חושבין כלל וכלל שאולי משוחד בדעתו מחמת נגיעות וכדומה של כבוד וממון ועוד, וד"ל. והאם כך הוא המדה הלא בהיפך שנינו (שבת דף צ"ז) החושד בכשרים לוקה בגופו, ומשנה שלמה הוא בפרקי אבות (פ"א מ"ו) והוי דן את כל האדם לכף זכות ועיין בפ"י הרמב"ם שם שכי' שאם יהי' אדם שהוא נודע לצדיק ועכשיו עשה איזה פעולה שמראה כל עניניו שהוא פועל רע ואין אדם יכול להכריעו לטוב אלא בדוחק גדול ורחוק, עכ"ז ראוי לך שתקח אותו צד שהוא טוב, אחר שיש איזה צד רחוק להיות טוב ואין מותר לך לחושדו עי"ש, רק לעצמו צריך לחשוד ולחקור ולבדוק אם כל כוונתו להאמת, וכדכתיב נחפשה דרכינו ונחקרה, וכל הצדיקים מעולם, חשדו לעצמן ובדקו מחשבתן הדק היטב שיהיה להם ברור בכוונתם אם הוא נקי לש"ש או אפשר בעמקי הלב טמון וסתור איזה פני' ונגיעה קלה, שאין מורגש כ"כ בהשקפה ראשונה אבל לא להיפוך להיות בטוח במעשי עצמו שהוא טוב ואמת ולחשוד רק באחרים, וחוף לזה מאד צריכים להתיירא ממה שאמרו חז"ל בעונש המטיל חיתתו בארץ החיים, ותהי עונותם על עצמותם ובגמ' ר"ה דף י"ז שהכוונה לפרנס המטיל אימה על הציבור שלא לש"ש שאין להם חלק לעוה"ב ועיין בשערי תשובה לרבינו יונה שער שלישי אות קנ"ט-קס"ב עד אות קס"ז ועד בכלל ועיין עי"ש בשער הנ"ל אות קמ"ז קמ"ח.

ובענין הרבנים ששותקים ואינם משמיעים בריש גלי שום מחאה הנה קצתם אומרים שחוששין שע"ז יהיה הירוס הדת שיראו כ"א שאדמו"ר של קהילה גדולה לא עשה כהוגן ואנשי הקהילה שוב לא יתאחדו אז כאחד תחת וכו', ובאמת אם יש מקום לחשבון כזה צע"ג דהא תינח אם א' עשה איזה מעשה רע בהסתר ולא נתפרסם עדיין אולי יש אז מקום למחשבה כזו, אך אם נעשה הדבר וחה"ש נורא בפרהסיא ובפירסום גדול בריש גלי בלי שום בושה, אז אדרבה אין צריך עוד לחשוש למחשבה כזו שאולי יצא איזה הירוס מן המחאה דזה גופא עצם הדבר שנעשה הוא ההירוס הגדול ביותר ממש עקירת והפרת

התורה לעשות עבירה גדולה בריש גלי עיי' מורס מעם וכל העם מחשים אין לך הירוס התורה גדול מזה. ובגמ' ברכות (דף ס"ג ע"ב) גבי חנני אחי ישוע שהי' גדול הדור באמת, ומתחילה לא הניח כמותו בא"י ואעפ"כ כשעיבר חדשים בחו"ל (שמותר להגדול הדור ביותר) ואמרו לו החכמים שלא יעשה כן ואם תקבלו מוטב ואם לאו אמרו לאחינו שבגולה שיעלו להר ואחי יבנה מזבח ינגן בכינור ויכפרו כולם ויאמרו אין להם חלק באלקי ישראל, מיד געו כל העם בבכי ואמרו חס ושלום יש לנו חלק בא"י עיי"ש, ונראה מזה דלא נמנעו חכמים לומר להם עד כדי כך שיכפרו ח"ו דבר מה"ת ואפי' דבר קטן מדרבנן, אם אין מוחין עיי' זהו גופא עקירת התורה, וידועים דברי האבן עזרא שפי' גבי סדום שאמר אאע"ה אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר דודאי גם בסדום הי' אולי אנשים שבלבם לא הסכימו למעשה העול אבל אין זה כדאי שיגינינו על העיר דדוקא אם צועקין ומוחים בפרהסיא בתוך העיר עיי"ש, ועיין עוד בספר ויואל משה בהקדמה דף ט"ו בד"ה ועוד ובפרט במעשה הנ"ל שנעשה עכשיו זהו בפשטות גמור עקירת התורה שממש סותמין פה של כ"א הרוצה לתקן או לזעוק חמס נגד איזה פירצה, דאם רואין שאפי' נגד רב חשוב ואיש צדיק שרצה להציל העם ממכשול נורא כפי דעתו עשו בו כן לזלזל בו ברבים כאחד הריקים א"כ מי יפתח פה באיזה ענין שהוא שיהי' נגד הרצון של הפירמא... וקצת מוכיחים הענינים שבאמת לזה הכוונה נעשה המעשה הזה ששוב לא יהי' איש לפתוח פיו וכו', ואין לעשות שום חשבון קצת רק להרים קול ולא להתפעל משום דבר ולהשליך על ד' מבטחינו שיגמור בעדינו לטובה, כי סוכ"ס הרי כ"א בפנימיות רצונו רוצה לעשות כרצון השי"ת ואפי' מי שלפעמים נכשל ח"ו מ"מ בודאי אם יעוררו אותו ישוב וניחם.

ויש עוד רבנים שיש להם חשבונות אחרים ואומרים סברות רבות בזה וכנראה דעיקר הוא שסוברין כל דאלים גבר ובאמת מבואר בשו"ע חו"מ בס"י י"ד סעיף א' דאלם בעיר מוציאין אותו לדון בעיר אחרת ולא בדייני אותו העיר ועיין בספ"ק ויואל משה מאמר א' ס"י קמ"ח והמבואר מדבריו שם דאין החשש שלא יאמרו האמת בכוונה ויטו הדין במזיד אלא יש חשש דמחמת יראת האלם יהי' משוחדין להטות לטובתו ולא יראו ויבינו האמת שהשוחד מעור ואפי' שוחד דברים ומה לי שוחד ממון או שוחד של אלמות עיי"ש, וא"כ לפי"ז באמת מוסבר למה נולד להרבה ר' סברות שונות שלא למחות עיי', וכמה יש שגם בתוך לבם אפשר מקטינים למחצה ולשליש ולרביע הפשע הזה והחיה"ש ורוצים להצדיק קצת עכ"פ, שיכול מאד להיות שמחמת יראת אלם משוחדים הם בדעתם לחשוב כן ועיי"ז אין מרגישין כבר גודל החיה"ש הנורא הזה וכל רב שבתוך לבו מרגיש כי אין החיה"ש נורא כ"כ יחשוד ויתבונן בעצמו כי אולי האלמות שאין יכול לפתוח פיו כנגד זה משחד דעתי שיחשוב כן.

כי ענין הזה של שוחד שייך גם באנשים גדולים בהרבה יותר מן זמנינו ודין הזה המובא בשו"ע חו"מ שאלם אין דנין בדייני אותו העיר איירי אף אם הדיינים גדולים וחשובים מאד מ"מ יש מקום לחשוב שאולי יהי' משוחד בדעתו מחמת יראת האלם ולא יראה האמת כראוי, אין אנו אומרים כל הנ"ל בברירות, אבל יש מקום לחשוב כן. (בודאי יש גם אלו ששותקים, פשוט מחמת חנופה וכבוד וכו' אך מאלו אין לדבר כלל).

ובאמת מצינו בגמ' במס' סנהדרין דף י"ט גבי ינאי המלך ששמעון בן שטח והסנהדרין בעת שרצו לדון אותו ופנה שמעון בן שטח להסנהדרין שיאמרו דעתם וכבשו פניהם בקרקע (ועיין שם במהרש"א בחא"ג) ושם באמת הי' מקום ליראת אלם והי' חשש מיתה ממש שהי' יכול המלך להמיתם כמו שבאמת הרג לכל חכמי ישראל וגם גיסו שמעון בן שטח הוצרך לברוח ולהסתתר כדאיתא בברכות דף מ"ח (ועיי"ש בפ"י רבנו נסים גאון) ועכ"ז כשכבשו הסנהדרין פניהם בקרקע ושתקו אמר להם שמעון בן שטח בעלי מחשבות אתם, יבא בעל המחשבות ויפרע מכם, ובא גבריאל וחבטן בקרקע ומתו, עיי"ש, והנראה מזה דאם אחד עומד ומבקש וצועק ומתחנן שיגלו דבר אמת ויחוסו על כבוד שמים, אז אסור להסתכל על חשבונות, ובפרט כעת דבאמת אם הרבנים החשובים יתאחדו, למחות כנגד החיה"ש הזה לא יארע להם כלום בעזה"ת ורק בעל דבר מבלבל הדעת ומטעה בדמיונות שכאילו יש פחד לומר דבר, ויבינו הרבנים החשובים כי לכ"א מישראל יש נסיונות, והרבנים מוכיחים את ישראל כראוי, לעמוד בנסיון, והנה להרבנים עצמן יש ג"כ נסיון שלא לשתוק ולכבוש פניו בקרקע במקום חיה"ש, ויראו שיעמדו בנסיון.

ובעצם בירור הדבר של מכשול חלב שכי' הגה"צ הנ"ל אם רוצים לברר האמת ולאמיתו ולתקן באמת כדת תוה"ק יעמידו ג' רבנים חשובים ת"ח ויראי ד' שאינם נוגעים ואינם בעלי מכשירים ולא השמיעו עדיין כלום ברבים נגד מכתב הגה"צ הנ"ל ויוותן להם הכח והבעלות לברר ולתקן את כל הענין הזה ולא יהיה צריכים להראות חשבון להאלמים והתקיפים ויסמכו עליהם סמיכה כראוי בכל כוחו ואז יכריזו אלו הג' רבנים ברבים ובפירסום שכל מי שיודע איזה עדות להעיד בנוגע לענין הזה צריך לבא להעיד ואם לא יגיד ונשא עונו, ויעשו בהשכל ודעת ובהצנע לכת שהעדים לא יהי' ניזוקין מן האלמים והתקיפים ובשוב הדעת ובמתינות לברר כל עדות בחקירה ודרישה עפ"י דת תורתנו הק' ואז יתברר היטב הדבר (והגם שעדיין צ"ע מהמבואר בשו"ע חו"מ ס"י י"ד סוף סעיף א' הנ"ל), וידעו מה לתקן ובאיזה אופן לתקן כי אם מבינים היטב ורואים המכשול אז יודעים מה לתקן ואם אין רוצים לשמוע ולידע האמת ולברר המכשול אז אף אם יתקנו כמה תיקונים לא יהי' בזה תיקון גמור, ואפשר עוד כי יהי' תיקון מקולקל והמ"י, וכלל א' כדאי לידע כי אין לחשוב חשבונות דכיון שרב או דין חשוב א' הוא הוא הבעל מכשיר בודאי יודע שהוא טוב ושוב א"צ לדבר שם דיוכל להיות שיצא מכשול בשוגג גם מן רב ודין חשוב, עיי' העלם דבר ושגגה או איזה סיבה אחרת וגם גבי הסנהדרין מצינו ונעלם דבר מעיני העדה, ובתש"ו בית הלל להגה"ק ר"ה מקאלימייא זצ"ל תש"ו מ"ז שם, כותב בא"ד זצ"ל בעוה"ר עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים עכ"ל (ובודאי שהוא מחמת בטלות או איזה העלם ושגגה) וכדאי לכל רב ומו"צ לעיין היטב שם בתש"ו הנ"ל ויראה קדושת לשונו וקצת הדרכה בענינים כאלו. ועיין עוד בתש"ו דברי חיים בליקוטים והשמטות לח"ב ס"י ז' ומבואר שאפשר שיצא לפעמים מכשול אף אם הרב המכשיר הוא חשוב מאד עיי"ש, ועיין עוד בתש"ו ד"ח יו"ד ח"א ס"י ז'.

אוי להם לבריות מעלבונה של תורה!

הננו עומדים מוכים ונדהמים, עטופים בצער וביגון על מציאות שכזה שהגענו אליה בעוה"ר בדור שפל כזה, דורו של משיח איה שוקל ואיה סופר לא יאומן כי יסופר. הנה באסיפה הגדולה שהתקיימה בלשכת התאחדות ה"ר ביום חשוון תשמ"ג בעז ששקלו וסרו הרבנים הגה"צ שליט"א מה לעשות על מנת לתקן את המצב האיום והמר שנתגלה באחרונה בפרשת ניקור הבשר מהחלב שאיסורו ועונשו מהחמור שבחמורות רח"ל, נחלט בין חברי ההתאחדות להושיב ועד מיוחד שידונו בהענין בכבוד ראש ויתקנו את מה שצריך לחקן, בין שאר חברי הועד נבחר גם הגה"צ המפ" אבדק"ק אודווארי שליט"א מנהל ויוש"ר בית הוראה שע"י התאחדות ה"ר ובעל מחבר ס' שו"ת דברי שלום.

הרה"ג הנ"ל התחיל לעבוד על הענין ברצינות ובכבוד ראש וראוי לענין חמור כזה, ולקח לו לסיוע את בנו הרה"ג ר' שמואל דוד שליט"א מו"צ בהתאחדות ה"ר, והתחילו לסדר סדר הניקר ושאר אופני תיקון והשגחה וכו'.

הגה"צ הנ"ל לא ידע את האמת המר כי בזה הוא למורת רוחם של הרבנים המכשירים והקצבים ותיכף ומיד התחילו נגדו בדרכם הידוע, ואיימו עליו באיומים גדולים לבל יהיין ח"ו לתקן שום תיקון וביזו אותו ואת בנו שליט"א בבזיונות עצומות ועד שהגיע לידי כך שכיום א"פ ויצא לסדר (מה פשעי ומה חטאחי כי דלקת אחרי) כשבנו הרה"ג שליט"א עמד באמצע התפילה מעוטף בטלית ותפילין בבית המדרש הגדול דקהל יי"ל דסאטמר בווייליאמברג והיו שם הרבה רבנים ובעלי בתים שעמדו ג"כ באמצע התפילה, ופתאום התנפל עליו בריש גלי לעיני כל הקהל אחד מהבריונים מהחוסים בצילם של הנ"ל, וחטף ממנו טליתו והתפילין שבראשו וזרקן לארץ עד שנשמע קול הנפילה של התפילין הקדושים על הארץ, וצעק עליו בקולות משונות דברי גנאי ובוז עליו ועל כל המעריצים על כשרות הבשר בדיבורים שפלים ונכזים אשר א"א להעלות על הכתב, אוי לעינים שכך רואות! ---אחה! עד היכן הגענו, נתדרדרנו לדיוטא התחתונה, האם מותר לנו לשבת בחיבוק ידיים ולראות ח"ו כבלע את הקודש! איה כבוד התורה? איה כבוד בית המדרש? איה כבוד התפילין? !!!

ומה לך יוצא ליסקל?... על שקיימת את התורה !!!

אבל אשמים אנחנו! - הננו מוחרכים להודות על האמת כי לא יצאנו ידי תובותינו ועברנו עון פלילי, כשעברנו בשתיקה גם על מעשי הנבלה שהי' ביום שמחת תורה העל"ט שנכנסו הני בריונים מלובשים בלבוש חסידי מאנ"ש בבית המדרש של הר"ר מיכל לעבוביץ שליט"א באמצע ההקפות והתנפלו עליו כשהס"ת בידו וזרקוהו לארץ עם הספר תורה שבידו. ש ו מ ו ש מ י ס !!! איה התענייתם שהיינו צריכים להתענות כשרואים ס"ת נופל על הארץ וכש"כ כשנעשה במזיד על ידי הכאות ושאר איסורים נוראים, צדיק אתה ד' על כל הכא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו, אי אפשר לנו להיות דומם ולהבליג על מעשה נבלה כזו, עורו ישינים מתרדמתכם!!!

עד מתי יהיה זה לנו למוקש???

והננו מוחים בזה נמרצות על עלבון כבוד תורתנו ה"ק המושפלת עד לעפר וכבוד שכינת עוזינו המונחת בקרן זוויות, ירתם השי"ת על שארית עמו ויגאלנו גאולת עולם במהרה.

כ"כ לא נוכל להתאפק ולהחריש מלהודיע בזה צערינו לרבים ולגלות בשער כת רבים שליהווי ידוע שמפעילים איומים וטעראר גדול נגד כל המעריצים על כשרות הבשר הן בענין השתיטה והן בענין הניקור, ולוחצים עליהם בכל האופנים הן ע"י טעראר וכן להיפך ע"י שותד ממון עצום לחזור מדכריהם, ובכל אופן רוצים הם להשתיק את הערעור על כשרות הבשר ולכבות את האש קודש הבוער בלבנות היראים והשלימים אשר חרדים הם עדיין מיום הדין ופוחדים מלעבור על דברי תורה"ק, ושומרים משמרת הקודש לבל יגע בו זר.

ובפרטיות שמענו זה עכשיו שלוחצים על הרה"ג המפורסם מרן אבדק"ק דעברעצין שליט"א שיחזור בו ממכתבו שנתפרסם בחוצות נגד כשרות הבשר או שיכשיר את החניות של בשר באופנים שונים, ממש אינו כובן איך יהינו לצאת בדרכים כאלו נגד רב וגאון ומפורסם וכיו"ב.

אנו פונים בזה אל כל אחינו בני ישראל בכל מקומות שהם לבל יתפתו מדרכיהם הנלוזות ולבל ישעו בדברי שקר, יעשו הם מה שיעשו, ויאכלו מה שיאכלו, וה' אתנו לא ניראום!.

א ל ה ב ר כ ב ו א ל ה ב ס ו ס י מ ,

ו א נ ח נ ו ב ש מ ה ' א ל ק י נ ו נ ז כ י ר

הכותבים והחותמים בצער ובכאב על עלבון התורה ועל חילול השם הנוראה ואיום.

בני הישיבות

שאלות גלויות

אל הבית דין צדק של העדה החרדית

אודות הבירור דברים ואזהרת בי"ד

א כ נ נ ו ד ע ה ד כ ר

כס"ד

(המשך לשאלות גלויות להביד"צ דעה"ר)

הנה בשבוע העבר על"ס פ' חיי נדפס בה"דער איד" מכתב אזהרת ביד"צ דעה החרדית בירושלים שכאילו אין שום פקפוק במצב הניקור באמעריקא והמכתב גרס שערורי גדולה, והוסיפה חולי' על הערעור והפקפוק בכשרות הבשר שהי' כבר בלא"ה די והותר, כי הרי אי אפשר בשום אופן להבין ולתרץ את המון השאלות והקושיות שיש על מכתבם, וכפי אשר נתפרסם כבר מקצתם בה' 15 שאלות גלויות אל הבד"ץ שנדפס בשבוע העל"ס, ואין זאת כי אם בההנחה שידי זרים שלטו בהמכתב וזייפו את חתימתם או שאר תירוצים וכיו"ב שהיו אנוסים מחמת ממוץ או ח"ו נפשות וכדומה. וא"כ הרי בלא"ה אין הקצבים והמכשירים דאמעריקא נאמנים כלל ואבדו חזקת כשרותן לגמרי, בהשתמשם בדרכים פסולות ובמעשי אלומום להשתיק קול המערער, וכמובא בכל ספרי שו"ת, ועי' שו"ת דברי יואל סי' ל"ד וכו') ואכ"מ להאריך בזה.

אחת היתה ופרסמה הכות"ב שנתיישוב לנו במקצת אחרי שנתפרסם שוב מכתב מהגה"צ הראב"ד דעה הח"ר שליט"א, בה"דער איד" פ' תולדות ומתוך מכתבו יובן עוד קצת פרטים שחשבנו לנכון לבלי להעלימם ולהעלותם על הכתב כי אמנם א כ נ נ ו ד ע ה ד כ ר:
והוא השאלה הא:

א. בקטע הראשון פורסם: אשר מעידים כי בא לפניכם מנקרים הגרים בא"י ופרסמו את שמם והם העידו כי המנקרים אשר בארצה"ב יודעים בטוב מלאכת הניקור, וכאן סמונה שאלה למה לא פרסמתם את שמות המנקרים שבאו מארצה"ב? מה טמון בזה?, כי אם הייתם מפרסמים את שמותם היינו יודעים שאותם היחידים יודעים כבר עכ"פ עכשיו מלאכת הניקור (ועדיין אינו מוכרח שגם עד עכשיו עשו כן ושלא למדו רק עכשיו לפני שנסעו).

תשובה

הגה"צ הראב"ד שליט"א גילה לנו במכתבו המעשה בדיוק ובפרטיות (דלא כהמובן במכתב הבד"ץ הראשון שכאילו בחנו את המנקרים מאמעריקא ונמצאו כוונותם בניקור) שכותב שם וז"ל: הלא ידעתם שבאו לכאן מנקרים דשם בשליחות של כ"ק רבינו שליט"א וראינו שיבא לכאן עוד מנקר אחד שדר כעת בבני ברק ת"ו ששמו ר' געציל פינקלשטיין שליט"א שהי' עוד מנקר משנים קדמוניות בפעם יצ"ו, ראינו להביא בהמה שעוד לא ניקר מהחלב, ונאספו כל הבי"ד של העדה החרדית שליט"א עם הגאון אב"ד שליט"א, וקראו לפנינו ה"ה ר' יוסף לייב ווייס שליט"א שהי' עוד ראש להמנקרים בסאטמאר יצ"ו עוד בימי הקרן לדוד זצ"ל"ה, וראינו בנוכחותינו הסדר הניקור שהי' בק"ק סאטמאר יצ"ו, ועשה כן בנוכחותינו ובנוכח הנהו המנקרים היראי השם משם, ונוכחנו לדעת שהוא בלי שינוי כ"ד ממה שנהוג כעת בשם. עכ"ל.

ב. בדרך אגב מה שמקשים העולם על מכתב הבד"ץ שבררו בהבאת החלקים מהחלק הפנים, והרי המערים טוענים שבאמעריקא משתמשים בחלקים השייכים לחלק האחוריים, וא"כ היו צריכים להביא אותם החלקים של האחוריים ולראות באיזה אופן מנקרים אותם, ולא רק החלקים של הפנים.

תשובתינו: שהרה"ח ר' יוסף לייב ווייס שליט"א והרה"ח ר' געציל פינקלשטיין שליט"א לא ניקרו אותם החתיכות מעולם, וכפי שהי' נהוג באונגאריין לא השתמשו בחלק האחוריים כלל ולא הי' שייך לבוחנם ע"ז, ועל אופן הניקור של המנקרים באמעריקא בחתיכות השייכות לחלק האחוריים עדיין לא דנו, ולא הי' עוד שום בירור ע"ז, אבל קושיא זו כן קשה ותמוה מאוד למה לא הביאו גם שאר חלקים הצריכים ניקור שאין להם שייכות לחלק הפנים או האחוריים ולברר את אופן ניקורם דהיינו למשל כבד, טחול, טענדערליין, דקין וכו'. הלא גם בהם הי' הערעור וכפי שהודו ההתאחדות ה"ר בעצמם במכתבם מיום ג' פ' קורח א' תמוז תשמ"ב שיש בהם הזנחה רבה והמציאות והחסרון ידוע שבהם בפועל ובאופן מיחשו נתפרסם באסיפה הידועה והסוערת שהתקיימה בלשכת התאחדות

שאלות גלויות

אל הבית דין צדק של העדה החרדית

אודות הבירור דברים ואזהרת בי"ד

ה"ר ח' סיון תשמ"ב במעמד הנשיא הגה"צ דסאטמאר שליט"א ושאר חברי התאחדות ה"ר (דכאכואר הפרשה בקונטרס מצב הניקור בארצה"ב פרק ו' ז' וכו'). והוא פלא!!!!!!
הרי ברור ומפורש שהרה"ח ר' יוסף לייב ווייס נ"י הוא הניקור הבשרי בפני הבד"ץ ובפני המנקרים דאמריקא וראו בפועל ובאופן מוחשי ובכל מה שצריך בירור עד שלא נשאר כל ספק שהניקור של הרה"ח ר' יוסף לייב ווייס נ"י הוא לפי מנהג אונגאריין, ושהוא בקי (לפי דבריו ולפי דברי המנקרים של אמריקא) בסוב אומנת הניקור אבל על המנקרים של אמריקא אין מזה שום הבחנה ושום בירור שאכן יודעים הם לנקר כמו שמנקרים באונגאריין, ונשאר עדיין ספק גדול אם הם מומחים, ולכן הרי לא הי' שום פירוש ושום ענין לפרסם שמותם (כי עדיין אינו מוכרח כלל גם זה אם עכשיו לפני שנסעו כבר למדו עכ"פ).

ג. ובנוגע להמנקר הישיש מפעסט הרה"ח ר' געציל פינקלשטיין מבני ברק שליט"א אמרנו מהנכון להודיע ולפרסם בשער בת רבים מה ששמענו בעצמינו מה שסיפר בנו הרה"ח נ"י בבית המדרש קהל ייט"ל דסאטמאר במעמד ציבור גדול איך שאביו הרה"ח ר' געציל נ"י הי' לפני איזה שנים בארצה"ב ונכנס אל איטליז חרדי מפורסם בכשרותו ורצה לקנות לשון (צינג) של כהמה וראה שלא הוציאו ממנו גידי הדם ולא ניקרו את הלשון כלל וכלל לא, ועמד נבהל נרעד ומשתומם והחליט ליכנס אל החנות המפורסם ביותר חרדי בויליאמסבורג ולראות שם וממש סמרו שערות ראשו בראותו שגם בחנות מהודר כזה לא מנקרים כלל וכלל את הלשון ועוד שאר דברים נוראים מכשולות גדולות בענין הניקור ואכ"מ לפורסם. ואמר כפה מלא שאינו מכין כלל איך יכול יהודי חרדי שיש לו אפי' רק זיק של יר"ש בלבבו להכניס בשר כהמה כזה לתוך פיו.

ד. כאופן שתמוה מאד האין יכלו הבד"ץ שליט"א לדון בענין הזה בשעה שאפילו את שני העדים הללו ג"כ לא שאלו את דעתם המומחיות על אמריקא, רק אמרו את דעתם על אונגאריין ולא בחנו ולא חקרו ולא דרשו אותם היטב בנוגע מה שיודעים אודות מצב הניקור באמריקא, ומכש"כ וכ"ש שאינו מובן כלל ואין ע"ז שום תירוץ האין יכלו הבד"ץ שליט"א לעשות מושב בי"ד ולדון ענין שלא בפני המעריים ואפילו בלי ידיעת תענותיהם כלל וכלל, ובפרט שהמעריים הם גאוני וצדיקי דורינו המפורסמים בתורתם וצדקתם ויראתם וכבר גילוי את דעתם ברבים, והאין יכולים לעשות ולהוציא פסק הלכה בענין חמור כזה איסור כרת ר"ל הנוגע לאלפים ורכבות מאחב"י בלי שאלת פיהם כלל וכלל ??? הפלא ופלא!!!

ה. עוד שאלה אחת נשאל את הציבור הרחב: הנה מכתבו של הגה"צ ראב"ד שליט"א הנדפס בה"דער איד" לא נדפס בשלימות וחסר שם בסופו קטע שלם מהמכתב הארגינעל שנתפרסם ג"כ בחוצות בלי ידיעת הנהלת ה"דער איד" דוק וחשכה, וכאן הבן שואל מה טמון בזה מה מתרחש כאן ולמה פחדו להדפיסו וצע"ג: (פתרונה מובן מאליו).

ו. ונדגיש בזה עזה"פ שהעירעור על הניקור בארצה"ב אין המדובר בשום פנים ואופן על הניקור שנהגו במדינות אונגאריין ובשאר מקומות (אכבר כתבו במכתביהם כן הגה"צ מרן מהר"ם פיינשטיין והגאון מהר"ם שטרן שליט"א שח"ו להרהר אחה מנהג אונגאריין אלא אך ורק על אלה החלכים שאסורים מדאורייתא לכו"ע בלי שום מחלוקת כלל וכלל ובלי שום דבר התלוי במנהג, וכמו הכ' הגאון קאשוי שליט"א במכתבו "שראה בעצמו במעמד מנקרים מומחים, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחניות המוחזקים להיות טובים ומהודרים אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן מתורה לכו"ע".

ז. וחס ושלום לומר על אי ניקור הלזה שזה הי' בהוראת גדולי הדורות זי"ע, וכל אלו שאומרים כן ומנסים להטעות את הרבנים הגה"צ שליט"א שכאילו כל כוונת המעריים הוא לערער על מנהג אונגאריין כל כוונתם הוא רק לשטשש המוחות ולהסתיר את האמת המר והנמהר, ואדרבה הם הם המוציאים לעז על רבותינו החת"ם ותלמידיו הקדושים כאילו ח"ו היתירו חלב דאורייתא ומי הוא זה אשר לא תרגז בסנו על דברים כדוים כאלו; הכותבים והחותמים בצער ובכאב על עלבון התורה ועל חילול השם הנוראה ואיום.

הכחשה

בס"ד

איך האב באקומען ה' פ' ויצא יא כחב מזויף מיט'ן קאשוי רב'ס לעדער הער, נאך געמאכט מיט א נישט געלונגענעם זיוף אין וועלעכען ער איז מודיע רבנים אז ער האט חוזר געווען פון דעם איסור אופן פלייש מסעם שאינו מנוקר מחלב דאורייתא, אויפגעצייטערט פון דעם רושם וואס דער בריף האט אויף מיר געמאכט, האב איך באלט אפגערופען טעלעפאניש צום קאשוי רב שליט"א, אין מען האט מיר באלט גע'ענפערט אז דער בריף איז פאלש - לא היו דברים מעולם, איך האב ג'פרעגט הייבטו? אז קאשוי רב קומט נישט ארויס א קעגען? , האט ער מיר געענפערט כזה"ל: "ווי איך האב געשפירט אז איך טוה איך אן ענין להרבות כבוד שמים, האב איך געטוהן לפי כוחי הדל, און בהיות דאס אנגעווייסיקטע ענין פון רבבות אלפי ישראל וואס ווערען נכשל בחלב ודם בלי יודעים האט מיר בארירט עד דוכדוכה של נפש, האב איך פארקוקט דעם פאראויס-געזעהנעם טראק פון די קצבים וגורריהן, און געטוהן לפי כוחי מעורר צו זיין אין דעם ענין לצחוק פאר מיינע חלמידים שיחיו, וואס אויף זיי טראג איך בלי שום ספק דאס אחריות פון מי שיה בידו למחות ואינו מוחה וכו', דער עצם געדאנק אז לאחר מאה ועשרים שנה וועט מען מיר אפיהר נעמען אויף צענדליגע סויונטער כזיתים חלב כאילו איך האב דאס געגעסען, מיט די טענה אז מי שיש בידו למחות ואינו מוחה איז כאילו ער האט דאס אליין געטוהן האב איך זיך מפקיר געווען גענצליך ארויסצוברענגען מין מיינונג פאר מיינע חלמידים, ב"ה דברי עשו רושם לטובה, אין דאס צעטיל איז מן הימים ארויס געקומען אין די געענטלעך, און סויונטער חרדים לדבר ה' וואס האבען א טייערעלע באגריף אינעם באדייט פון פסוק "ונצרתה הנפש ההוא" האבען זיך אויך מחנוד געווען פון אכילה בער בהמה, חאטט איך האב דאס נישט געמיינט מעיקרא האב איך געברענגט דעם באשעפער דאס שלא ככוונה איז נודמן געווארען אזא זכות הרבים על ידי .

דער ס"מ וואס ס'איז דרכו ככך ביי א דבר שבקדושה מטשטש צו זיין די מוחות האט בעוה"ר מצליח געווען צו מאכען פונעם גאנצען ענין א פאליטישע מחלוקה אין היות כיום עמדי על דעחי בין איך זיך מרחק עד קצה האחרון פון פאליטיק אין מחלוקה אין איך וויל נישט האבען קיין טייכוח מיט פאליטיק אפילו כמלא נימא, האב איך זיך מונע געווען רעאגירען די גאנצע צייט.

מיינע חלמידים ווייטען אז ווען איך וועל ספירען אז עס איז אלעס אין ארדענונג אז מען קען הויך ווייטער עסען פלייש וועל איך דאס מודיע זיין נישט מיט בריף אין נישט מיט טעלעפאן נאר אויף אנדערע אופנים וואס זענען 100% קאמפערענט. ס'איז ביי מיר ברור כשמש האט ער ווייטער געזאגט אז א ירא שכים וואס פארשטייט וואס מיינט חלב אבער ספק חלב וועט זיך נישט פארלאזען להיחירא אויף בריבען אין און עלרא דשיקרא וואס אלעס איז מען מויף, אן דעם וואס מען זאל זיך פערבינדען טעלעפאניש מיט מיר."

חאדוי רב שליט"א האט כ"ך געבעטען איך זאל כגלה זיין דעם זיוף פאר אלע מיינע באקאנטע עד מקום שידי מגעה.

הרב מ. א. ג. בערנשטיין

כנגד המשחיתים

א פארווארט צו אן עווענטועלן לענגערן שמועס

כשרות שעל יד התאחדות הרבנים, וואו די רבנים האנאנים שליט"א חברי הביד שרייבען קלאר, אז זיי האבען גרונמליך חוקר ודורש געווען, און אויסגעפערט נען אז אלע ערעוירים וועגען חלב זענען נאך בהוקפו.

די זעלבע צובעקעס וועלכע האבען זיך אָנגעמאַן אַ שליער פון "צידקות" און מאַכען דעם אָנשטעל אַז זיי האָבען נישט קיין מנחה מחמת חשש אַז אידען זענען חושד בכשרים אין מאכלות אסורות, די זעלבע מהרסים שליסען יד אחת מיט קלים וריקים צו שטיצען זיי און מומינען זיי, און זאָל די ברייטע גאס ליבערשט קויפען און עסען פלייש פון יעדען מאן דהו,

אבי נאר עסען פלייש ווייל אזוי מיינען זיי אז עס וועט זיך זיי אייגעבען צו ברעכען די מערכת הכשרות.

פאר דעם צוועק זענען זיי גרייט צו שליסען יד אחת מיט פושעים און כופרים, מיט שונאי הדת און עוקרי הדת, אבי מבאיש ריח צו זיין און צו באַשמוצען די ערליכע אידען וואָס זענען נישט אזוי געזונקען ווי זיי אין ווילען זיך נישט צו רירען צום פלייש.

מען דאַרף זיין געפאַסאָט אַז די פאַסקודע און זלידנע פליגען וועלען ווייטער נישט איינרוען, זיי וועלען זיך ווייטער באַנוצען מיט אונטערזעלע שטיק, מיט פאַשקווילען "כנגד המסחיתים"

"כנגד המשחיתים" מסתמא ווייטער שיסען פון הינטערן פלוים. עפעס אנדערש קענען זיי נישט. אין "כרך מהיר אסורים" זענען זיי עקספערטען...

אָבער מיר דאַרפען נישט נתפּעל ווערען, נישט פון זייערע היהרים, און נישט פון די דרשות של דופי פון די יעניגע וואָס זענען דורכגעפרעסען פון קנאה און שנאה. דאָס איז דער פרייז וואָס ערליכע אידען וועלכע גייען נישט אין שפּאַן מוען צאָלען פאַר זייער אויסגעהאַלטענקייט און פּשרה־לאַזיקייט. פאַר וועלען אויסהיטען זיך און זייערע קינדער פון חלב.

זאָל זיי וואוילבאַקומען די פאַשקווילען און די רכילות בריוולעך. די הינט בילן, אָבער דער צונ פאַרס ווייטער...

דאָס וואָס די פאַרשידענע בלעטט און נבזה־דיגע שרייבערס אין אונזערע אַבלעסער זידלען אונז, דאָס דאַרף אונז צונעבען מוט און שטאַלץ. דאָס וואָס אונזערע שונאים האָבען זיך געשטעלט אויף איין ליניע, אויף איין מערכה מיט די עקלאָפּטע אויסוואַרפען, די פאַרפּוילטע שרייבער פון די שמוציגע זשורנאַלען, און ביידע זינגען זיי דעם זעלבנעם גיגל. ביידע מוסרין זיי אונז, הלמאי מיר "אזכרי נבילות וטריפות", ביידע, מיי די "מוכיחים בשער" אין די רבישע טיילן, און מיי די טמאים פון די שונד־זשורנאַלן, זענען בדעה אחת און בעצה אחת, צו באַשמוצען און מבאיש ריח זיין דאָס קאָנסעקווענטע יהדות החרדית — דאָס איז אונזער בעסמער באַווייז אַז מיר גייען אויפֿן ריכטיגען וועג אין מיר וועלען

בעזה"ל מיט שטאַלץ ווייטער נישט צו רירען צום פלייש.

מתחילה בעלילה באו עלינו. די וואָס האָבן זיך זייערע אייגענע קעשענע חשבונות און געלט אינטערעסן, האָבן גרופירט אַרום זיך אַ כנופּיא שונאים און מחרחרי ריב, און אַרויסגעקומען מיט פאַלשע היטרים און הכשרים כדי צו דערגרייכן זייערע מזמות. האָבן זיי דאָסמאַל אַרויסגעזוכט אַ ספּראַשילע פון אַן אַויגערופענעם "אונגערישען ניקור און עס אָנגעהאַנגען די מאַסען. מוציא קול געווען אַז מען איז בכלל נישט מאכיל חלב בידים.

די גדולי התורה, די עיני העדה, וועלכע שטייען שטענדיג על משמר דת תורתנו הקדושה, זאָגען מאַכע אַרויס זייער דעת תורה קלאַר און אומצווייטליג, וואָס לאָזט מער נישט קיין ספק אין דער פאַלשקייט פון די פאַרשפּרייטע היטרים, אָבער די נידערטרעכטיגע מוציא דיבה, וועלכע טוען במחשך מעשיהם, שטעלען זיך נישט אָפּ פאַר קיין שום זאָך. פון דעם לעבען זיי. דאָס איז זייער חיות. גייען זיי אָן מיט דיהיטריסדאָס איז זייער תענוג און פאַרגענוגען. פאַרגינען מיר זיי נישט דעם דאָזיגען "תענוג" האַרץ און גערן...

צו די דאָזיגע פּראָפּעסאָנעלע מסיתים און מחרחרי ריב שטעפען זיך צו אַלערליי שונאים און שלעק, וועלכע נוצען אויס די קאָניקסמור אַרויפצו כאַפען זיך אויפֿן וואָגען

וואָס איז מחיר אסורים א וויסעט העצע ווערט געפירט סיסטעמאַטיש, וואָס אַזוינס האָט מען נישט געהערט. אינטער אַ שליער פון פאַלשער "צידקות" שעמען זיי זיך נישט אָנצופירען אַזעלכע געמיינע און נידערטרעכטיגע העצעס היטרים אַריינצושלעפען ערליכע אידען אין מאכלות אסורות רח"ל.

הגם דער בית דין הגדול שבירושלים עיר הקודש האָט אַרויסגעגעבען זייער קלאַרע דעת תורה. אז נאר ניקור אונגאָרדין איז בותר נישט זיי ווי מען טוט היינט אין אמעריקא און הגם די דיינים און בתי דינים פון די גרעסטע חרדישע קהילות האָבען אַרויסגעזאָגט זייער פסק דין, אַז די אַלע

ערעוירים וועגען חלב זענען אמת ויציב אין די בתי מדרשים האָט מען אויסגערופען בפומבי, אַז מען זאָל זיך רעכענען מיט די קלאַנגען, ווייל אַלעס איז כהונג וכשורה. טראָץ דעם אַלעס גייען אַרום די העצערס און מסיתים, ובתוכם די יעניגע וואָס זוכען געשעפּטליך צו פּראָפּירען פון דעם גאַנצען פּלאַץ מער און בילבול המוחות כאילו אַלעס איז כשר וישר.

וויפּיעל בייזוויליגער שקר און לעכערליכקייט עס שטעקט דערין קען מען זען פון דעם כרוז וואָס איז פאַרעפענטליכט אין אונזער היינטיגען נומער, פונעם "בית דין המיוחד לעניני

גערעכענט האָבען מיר אַז נאָך אונזער "שמועס" מיט צוויי וואָכען צוריק וועלען מיר זיך מער נישט דאַרפען צוריקקערן צו די געמיינע הכשרים אין היטרים ווערען אויף אַזא נידערטרעכטיגען אופן פאַרשפּרייט אַרום אַ קינציג אויפגעבלאָזענעם "היתר", אַ "היתר" וואָס געוויסע פאַראינטערעסירטע וואָלטען געוואָלט אַז ער זאָל עקזיסטירען. און מיר האָבען גערעכענט אַז דער אויפגעבלאָזענער היתר וועט פאַרביי, ווי יעדעס משוגעת וואָס האַלט אָן נאָר אַ קורצע צייט. די פאַבריק פון היטרים אַרבעט אָבער מיט דער פולער פאַרע. די ליידיג גייערס און די מחרחרי ריב — ועל גביהם די וואָס זוכען צו פּראָפּירען שווערע טויזנטער אָט די אַלע גייען ווייטער אָן מיט די פאַבריקאַציע פון פאַשקווילען און שקרים. זיי גייען מיט דער אויסרעכענונג, אַז אויב אפילו די ברייטע מאַסען וועלען זיך אויסלאָכען און אַוועקדרייען מיט געל נפּש פון די גע'אָסר'טע פליישען וואָס זענען מלא חלב,

וועלען זיך אָבער אַלץ געפינען גאָרעכע מענטשען אָדער טיפּשים (פון דעם סוג פתי יאמין לכל דבר) וואָס אין זיי וועט זיך אָנגעלעבען עפעס דערפון אין וועלען ווייטער עסען

בשר בהמה דערפאַר מוזען מיר זיך ווידער מַטפּל זיין מיט די פרשה פון חלב און ניקור.

אין דער היינטיגער צייט, ווען שקר און בלאָף זענען זייער אַ גאַנגבאַר אַרטיקל, איז נישט קיין שווערע זאָך אָנצומאַכן אַן ערבוביא און בילבול המוחות צווישן די מאַסן. און דאָדורך מחיר זיין את האסור

ס'איז גענוג בלויז איינער, אַ קרומער קאַפּ אָדער אַזא איינער וואָס איז כוונתו להזיק, ער זאָל פאַראורזאָכען אַ גאַנצע מהפיכה, און מיטשלעפּן אנדערע אין זומפ פון די פאַרשפּרייטע שקרים און אויסגעטראַכטע היטרים זאגענדיג אז עס עקזיסטירט נישט קיין חשש חלב.